

Zpravodaj

Smiřic, Rodova a Holohlav

číslo 2

prosinec 2017

Před nádražní budovou ve Smiřicích vyrostl nový bytový dům.

Z obsahu:

Zprávy z OÚ Holohlavy
– dálnice a vykopávky

str. 7

JARO Jaroměř
– naučná stezka Na Plivátkách

str. 14

Sportovní hry seniorů
– medaile ze zimních a letních her

str. 21

Slovo starosty města Smiřice

Vážení občané,

prosincové číslo Zpravodaje signalizuje pomalu, ale jistě končící kalendářní rok, který se nyní pokusím z pohledu vedení města shrnout a nastínit Vám, co se připravuje na rok další.

Město realizovalo celou řadu akcí, které Vám ve svém příspěvku do Zpravodaje shrne odbor správy majetku a ŽP. Já si dovoluji zmínit významnější akce a rozhodnutí, které přeci jen více promlouvají do vzhledu města.

Konečně se po vleklých komplikacích s přeložkami inženýrských sítí podařilo dokončit vybudování nových parkovacích míst v okolí MŠ Smiřice. Tato místa slouží nejen rodičům přivázejícím děti do MŠ, ale také okolním obyvatelům sídliště. V posilování parkovacích míst na sídlišti bychom rádi pokračovali i v roce následujícím. Sídlíště také prošlo generální opravou všech chodníků. Různé druhy povrchů byly nahrazeny výhradně zámkovou dlažbou. V této souvislosti bych chtěl poděkovat všem obyvatelům sídliště za trpělivost a shovívavost a zástupcům jednotlivých SVJ za konstruktivní přístup k této akci, jejímž cílem bylo zlepšit komfort této lokality.

V návaznosti na nové náměstí realizované v roce 2016 došlo v roce letošním k nahrazení špatného asfaltového povrchu před vchodem do ZŠ Smiřice rovněž zámkovou dlažbou. Tento prostor bude ještě doplněn o nové vstupní dveře do ZŠ. V letošním roce padlo strategické rozhodnutí, že město bude kompletní předláždění chodníků ve městě postupně realizovat výhradně zámkovou dlažbou.

Tuto informaci zmiňuji zejména pro obyvatele Rodova, kteří tvrdí, že ve Smiřicích děláme vše v zámkové dlažbě, zatímco do Rodova dáváme starou betonovou dlažbu 30 x 30 cm. Ano, děláme již chodníky v zámkové dlažbě, ale teprve od letošního roku.

Když už jsme u Rodova, tak bych poinformoval o obchodě potravin v této části města. V uplynulých letech město finančně podpořilo vybavení obchodu, nákup zásob a krylo také energie spojené s provozem obchodu. Skupinka místních obyvatel si však z obchodu bez vědomí města udělala hospodu. Následně se také nezisková společnost provozující obchod dostala do ekonomických nesnází a obchod uzavřela. Podotýkám, že nájem byl symbolický.

Letošní pokus jiné místní provozovatelky o obnovení obchodu rovněž ztroskotal. Paní provozovatelce jsme fandili, snažili se provoz podporovat. Bohužel zájem o nakupování z řad obyvatel Rodova byl tak nízký, že negeneroval dostatečné tržby. V této souvislosti byl sociální pracovník MěÚ Smiřice pověřen šetřením v Rodově ve věkové skupině 60 let a výše s cílem prověřit potřeby nakupování. Z 27 dotázaných obyvatel této věkové kategorie nechtěl nákupy zajišťovat nikdo. Tímto odpovídám na dotazy některých obyvatel Rodova, co bude se staršími obyvateli, když není obchod.

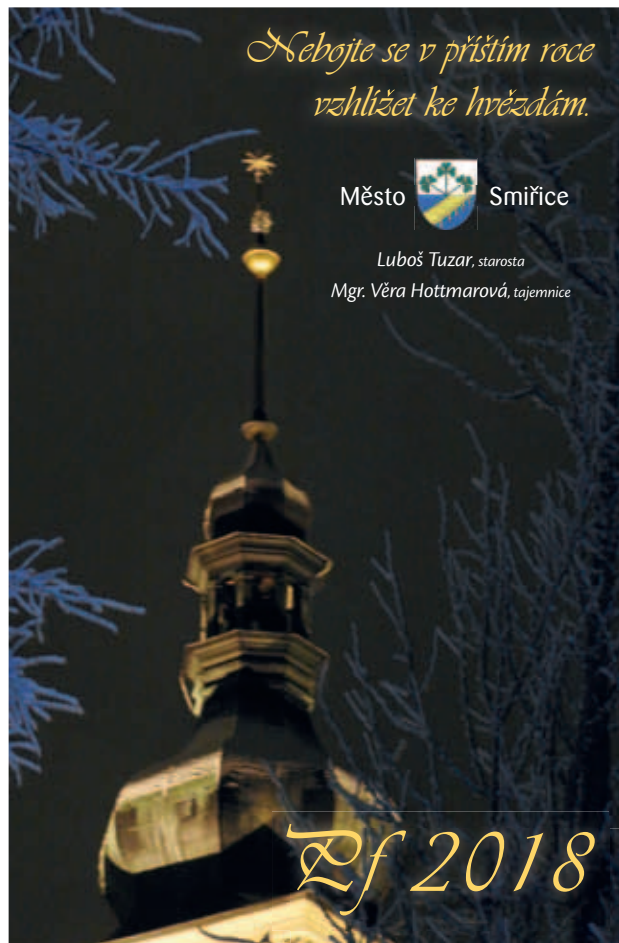
V plánu na rok 2018 je celková rekonstrukce prostoru před nádražím až ke křižovatce s ulicí Zemanovou, včetně prostoru autobusové točny. Zároveň se připravujeme na rekonstrukci chodníků podél hlavní ulice vyvolané celkovou rekonstrukcí této silnice, která by měla proběhnout v první polovině roku 2018 a v první polovině roku 2019. V roce 2018 bude tato rekonstrukce hlavního průtahu zahájena směrem od železničního přejezdu směrem do města. Práce v roce 2018 by měly být ukončeny zhruba na křižovatce s ulicí Ed. Karla.

Další nový záměr, který by měl významně zlepšit vzhled, ale i funkční využití lokality, je revitalizace tzv. Starého sídliště. Tento projekt byl již zadán ke zpracování. Bude obsahovat nové parkovací kapacity pro stávající obyvatele sídliště, opravy nebezpečných povrchů, vybudování nového dětského koutku v centrální části sídliště, vybudování nových chodníků, instalaci laviček, parkovou úpravu prostoru sídliště a v neposlední řadě zde bude pamatováno i na seniory. A to ať pro posezení, či aktivní trávení volného času.

V příštím roce také počítáme s opravou fasády DDM. V roce 2019 by se mělo dostat také na fasádu ZŠ Smiřice, fasádu MěÚ a 2020 na fasádu MŠ Smiřice.

Závěrem mi dovoluji, abych Vám všem popřál pohodu a klid do nadcházejících svátků a pevné zdraví a hodně štěstí v následujícím roce.

Luboš Tuzar, starosta

Slovo tajemnice města Smiřice

Vážení občané,

dovolte mi v závěru roku několik slov o práci úřadu a nahlédnout do roku příštího.

Personální situace úřadu je stabilizovaná, na odbor výstavby nastoupila v létě nová pracovnice paní Tázler Kubová, která se velmi rychle zapracovala. Co se týče údržby města, musím na tomto místě poděkovat dvěma pracovníkům, a to panu Vaňátkovi a panu Kaislerovi, kteří v tomto roce odcházejí do důchodu. Poděkování patří při odchodu do důchodu také paní Federselové z Kulturního střediska Dvorana. Myslím, že za všemi zůstává velký kus dobré práce.

Jak jsem se již zmínila v předešlém Zpravodaji, čeká nás nejdéle do května 2018 zajistit soulad provozovaných agend a informačních systémů s novým nařízením EU o ochraně osobních údajů (GDPR). V průběhu posledních měsíců jsme na úřadu provedli revizi nastavení principů ochrany osobních údajů a souvisejících směrnic a revizi stávajících technických opatření v oblasti informačních technologií. Vzhledem k tomu, že náš úřad je držitelem atestu shody dlouhodobého řízení informačních systémů veřejné správy, máme solidní základ k aplikaci výše uvedeného nařízení EU do praxe.

V České republice je oprávněně kritizováno vydávání velkého množství zákonů a vyhlášek, které jsou navíc často novelizovány. Neustálé změny právních předpisů ztěžují práci nejen úředníkům, ale jsou samozřejmě náročné i pro občany, pro které není lehké se orientovat v neustále měnících se požadavcích. V současné době je to např. další novela stavebního zákona, ale legislativní změny se promítají i do dalších našich agend.

V lednu příštího roku nás čeká volba prezidenta republiky, v říjnu potom komunální a senátní volby. V této souvislosti bych si do příštího roku přála, aby předvolební kampaň probíhala slušně a aby kandidáti přinášeli jen pozitivní podněty.

Adventní doba přináší pohodu před blížícími se Vánocemi. Dovolte mi popřát Vám pohodu, ale samozřejmě i zdraví a radost po celý rok 2018.

Mgr. Věra Hottmarová

Tělocvična základní školy získala novou podlahu

Tělocvična smiřické základní školy byla postavena v letech 1973–75. Slavnostně byla – společně s novou centrální šatnou – předána k užívání 1. 9. 1975. Má rozměry 30 x 15 x 8 metrů, a jak zmiňuje Zpravodaj z r. 1989, náklady na výstavbu dosáhly 2,1 mil. Kčs, šaten 825 tis. Kčs, a při brigádách bylo odpracováno učiteli i žáky 5 000 hodin. Smiřická škola se měla tehdy čím chlubit – tělocvična byla největší v okrese Hradec Králové.

Za dvaatřicet let, po které hala sloužila školním dětem a veřejnosti, bylo provedeno nespočet oprav, ať již jejího zázemí, nebo haly samotné. Jen za posledních sedm let to byly úpravy sociálního zařízení, celková rekonstrukce střechy, nové osvětlení, výměna oken a provedení zateplení včetně nové fasády.

Po celou dobu věrně sloužila parketová podlaha, která se dočkala jen několika oprav nátěru. Čtyři desetiletí intenzivního užívání se na jejím stavu podepsaly, začal se rozpadat podpůrný rošt a parkety se začínaly bortit. S ohledem na bezpečnost tak bylo přistoupeno na celkovou výměnu podlahy.

Stará podlaha byla odstraněna, byl demontován rošt, na němž byly položeny parkety, a sejmuta stará izolace. Následovala pokládka nové izolace a dřevěného roštu. Na něj byly položeny záklopové desky z březové překližky a na desky podkladová guma. Na ní byly nanесeny dvě vrstvy akrylátu. Pokud by zrovna v této fázi někdo nahlédl dovnitř tělocvičny, mohl získat dojem, že škola získala krásný bazén – to vše díky modré barvě a vysokému lesku naneseného materiálu. Nicméně o toto potěšení „z koupání“ děti přišly – jako poslední vrstva následovala barva. Ta je sice také modrá, ale matová, jak dokumentuje fotografie. A pomyslnou tečkou na podlaze pak byly lajny pro basketbal, volejbal, tenis, florbal a badminton.

Rekonstrukci podlahy provedla pardubická firma Royal Tech s.r.o., náklady se vyšplhaly na 1,2 mil. Kč. Za tuto investici získala školní mládež a veřejnost mnohem bezpečnější místo pro své sportovní aktivity. Jak sám výrobce udává, jeho podlahy vynikají vysokou elasticitou a pružností, čímž je sníženo riziko zranění při pádu. Protože je povrch protiskluzový a bezešvý, nemůže se stát, že sportovec spadne na nějakou ostřejší část podlahy a zraní se.

Postup rekonstrukce můžete vidět na webových stránkách školy www.zs.mestosmirice.cz (jednotlivé etapy jsou v menu na levé straně).

Ladislava Reichová

Zprávy z matriky

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 3. června 2017 se v Erbovním sále ve Smiřicích konalo vítání občánků města Smiřice a obce Holohlavy, kterého se zúčastnily děti: Elen Kozová, Ondřej Kratěna, Ondřej Pilnáček, Jakub Frýdl, Antonín Bureš, Tadeáš Aixner a Natálie Michálková.

Dne 11. listopadu 2017 se vítání občánků zúčastnily děti: Valerie Hottmarová, Simona Pehlová, Daniel Semerák, Oldřich Zima, Alžběta Davidová, Adam Rousek, Natálie Novotná, Matěj Kadrožka, Anežka Chytráčková, Dominik Faltejsek, Martin Vrzáň, Markéta Řihová a Kristián Abel Meduna.

Všechny děti byly zapsány do Pamětní knihy města Smiřice a obce Holohlavy.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

80. narozeniny oslavili:

květen – Bernardina Miškelová, Jaroslava Matyášová

červen – Karel Michel

červenec – Zdeněk Kudysj, Ladislav Fischer

srpen – Olga Pácaltová

září – Taťána Marková

listopad – Eva Kostelníková

90. narozeniny oslavili:

květen – Miloslava Moravcová

říjen – Terezie Pácalová

Všem jubilantům upřímně gratulujeme a přejeme do dalších let pevné zdraví, štěstí, pohodu a mnoho spokojenosti v osobním životě.

ZLATÁ SVATBA

Dne 15. července 2017 si připomněli manželé Václav a Eva Blatníkovi z Černožic v Erbovním sále ve Smiřicích 50 let společného života.

SŇATKY

(květen–prosinec)

27. 5. Holohlavý č. p. 70	Josef Karliak, Holohlavý Jitka Kolovratníková, Třebechovice p. Or.	22. 7. Kaple Zjevení Páně	Jan Hažer, Dolní Brusnice Michaela Stránská, Mířejov
3. 6. Kaple Zjevení Páně	Dominik Turek, Hradec Králové Jana Jandová, Vrchovnice	12. 8. Erbovní sál	Petr Verner, Hořiněves Hana Vernerová, Hořiněves
10. 6. Smržov, Hubiles č. p. 12	Vlastimil Musil, Librantice Michaela Holmanová, Smiřice Ivan Fedorovyč Bokoč, Ukrajina Dana Ivanivna Lypčak, Ukrajina	18. 8. Erbovní sál	Radek Vašák, Hradec Králové Tetiana Pavlivna Smirnova, Ukrajina
17. 6. Kaple Zjevení Páně	Milan Blažek, Smiřice Adriana Křehká, Smiřice	26. 8. Erbovní sál	Pavel Šido, Smiřice Veronika Vroubková, Smiřice
Kaple Zjevení Páně	Libor Galáš, Vedrovice Aneta Bednářová, Praha	1. 9. Erbovní sál	David Holub, Nový Ples Kateřina Kropíková, Hradec Králové
23. 6. Erbovní sál	Kazimír Olah, Hořiněves Kateřina Svatoňová, Hořiněves	2. 9. Smržov č. p. 127	Zbyněk Král, Smržov Leona Věvodová, Smržov
7. 7. Erbovní sál	Michal Šrámek, Hradec Králové Michaela Prausová, Hradec Králové	9. 9. Kaple Zjevení Páně	Martin Hurník, Hradec Králové Radka Splítková, Hradec Králové
Erbovní sál	Erik Havránek, Hořiněves Simona Toboláková, Hořiněves	15. 9. Erbovní sál	Mychajlo Vasylovych Nahornjak, Benátky Nadija Vasylivna Danyljuk, Ukrajina
Smržov – u kapličky Navštívení Panny Marie	Kamil Knajfl, Vlkov Martina Tůmová, Rybníště	16. 9. Hořiněves č. p. 148	Martin Zirm, Hořiněves Jana Janhubová, Hořiněves
Kaple Zjevení Páně	Petr Křen, Jaroměř Milena Kubíčková, Jaroměř	30. 9. Kaple Zjevení Páně	Jan Hofman, Smiřice Alena Říčařová, Smiřice
8. 7. Habřina, Chloumek, kostel sv. Václava	Lukáš Kunstmüller, Hradec Králové Martina Venclová, Habřina	14. 10. Erbovní sál	Lukáš Kalous, Velký Vřešťov Jitka Tencarová, Černožice
21. 7. Erbovní sál	Pavel Kocurek, Červený Kostelec Hana Svobodová, Rodov	2. 12. Erbovní sál	Martin Čížek, Smiřice Pavla Baliharová, Výrava
Hořiněves – hřiště	Jiří Navrátil, Hradec Králové Aneta Rejfková, Sendražice		

Všem novomanželům upřímně blahopřejeme.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

červen – Ladislav Linhart

srpen – Karel Pácal, Vladislav Pácal, Jiří Stehlík

září – Irina Fantová

říjen – Jaroslav Líbal

prosinec – Anežka Pozdílková

Děkujeme všem za poskytnutí souhlasu se zveřejněním zde uvedených údajů do společenské rubriky.

Etela Koldrtová, matrikářka

Vzpomínáme ...

Dne 12. 12. 2017 uplynulo 20 let od tragické smrti naší maminky
a babičky, paní KVĚTOSLAVY VAŠKOVÉ
(* 28. 12. 1934 † 12. 12. 1997)
rozené Rohlenové z Holohlav, která by se 28. 12. 2017 dožila 83 let.
Stále s láskou vzpomínají děti Stanislav Semerák a Ludmila Hrubá
s rodinami.

Kdo jste ji znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.
Ludmila Hrubá, Náchod

Zprávy z Obecního úřadu Holohlav

PŘÍPRAVY OSLAV K PŘÍLEŽITOSTI 700 LET PRVNÍ PÍSEMNÉ ZMÍNKY O NAŠÍ OBCI

jsou v plném proudu. Termín oslav byl schválen v zastupitelstvu obce na sobotu 15. září 2018. Ano pravda, je to téměř za rok. Ale celé oslavy pojalo naše zastupitelstvo velkolepě. Hlavní program se uskuteční v našem školním parku. Začátek oslav proběhne v našem kostele sv. Jana Křtitele s barokním koncertem Základní umělecké školy J. A. Šporka. Po ukončení koncertu bude průvod za účasti našich mažoretek, školky a hasičů do ulice Školní. V parku bude podium, kde vystoupí naše nejmenší děti a mažoretky. Dále budou následovat různá vystoupení obce a křest knížky o naší obci, kterou nám sestavuje paní Helena Rezková. Autogramiáda se uskuteční později v našem kulturním středisku, kde bude výstava fotografií a promítání filmů prezentované Přemkem Andryšem. Do ulice Školní a Dlouhá umístí dobovou techniku naši hasiči, kteří mají v příštím roce také výročí založení svého spolku. Před kulturním střediskem budou umístěny stánky s dobovými řemesly, rovněž laděné do středověku a do doby vzniku naší obce. Celé sobotní odpoledne vás bude provázet profesionální moderátorka s hudebním doprovodem Marta a Rasputin. Bude uvádět na pódiu jednotlivá vystoupení, ukázky staré i nové hasičské techniky, řemeslné stánky i pověst o vzniku obce. V doprovodném programu budou stánky s občerstvením, které nám zajistí Mirek Teplý z Jaroměře. Vlášek z Dopravního podniku z Hradce Králové bude zajišťovat okružní jízdy po Holohlavech se zastávkami ve Školní ulici a ve Smiřicích v ulici Palackého a u kaple. Závěr našich oslav by ukončil koncert skupiny Vařák (Kabát revival). Ano, dnes můžeme říci, že hlavní program máme objednaný a potvrzen. K tomu budeme v zastupitelstvu připravovat pro příští rok rozpočet a ladit detaily, aby nám náš naplánovaný program „klapnul“.

Nyní bych vás požádal o dobové fotografie od vašich rodičů a prarodičů, které by neměly chybět v naší knížce o Holohlavech. Zapůjčte je obecnímu úřadu ke zhotovení kopií. Paní Rezková shání podklady, kde se dá. Chvilí jsme katastrálně patřili přímo pod Smiřice, dříve pod okres Dvůr Králové – archiv v Trutnově, chvíli pod Jaroměř – archiv v Náchodě, a o skutečnou první zmínku, o kterou se opíráme při těchto oslavách, v archivu v Praze. Pomozte jí v tom!!

VÝSLEDKY VOLEB DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY

Název strany	%	Počet hlasů	Název strany	%	Počet hlasů
ANO	38,24	187	REAL	0,81	4
Piráti	9,81	48	SPO	0,81	4
ODS	9,61	47	Zelení	0,61	3
KSČM	8,79	43	ŘN - VU	0,2	1
ČSSD	6,92	34	RČ	0,2	1
STAN	5,31	26	DV 2016	0,2	1
TOP 09	3,68	18	SPRRSČMS	0,2	1
KDU-ČSL	2,04	10	SPORT	0,2	1
Rozumní	1,22	6	DSSS	0,2	1
Svobodní	1,02	5			

Výsledky letošních voleb do Poslanecké sněmovny se v naší obci proti minulým volbám v roce 2013 poměrně značně změnilly. Dá se uvést, že výrazný počet voličů v Holohlavech přešel od levice k pravici – KSČM a ČSSD ztratily v těchto volbách celkem 17,91 % hlasů!

Rok 2013:	ANO	31,01 % hlasů	Rok 2017:	38,24 % hlasů
	KSČM	16,62 %		8,79 %
	ČSSD	16,40 %		6,92 %

NÁVES

V minulém čísle Zpravodaje bylo pod nápisem „Holohlavy a náves“ uvedeno, že Holohlavům chybí v současné době náves, kde by bylo možno pořádat větší

akce. Např. pro příští rok je připravovaná významná kulturní akce k připomenutí 700 let od první písemné zmínky o naší obci. Mezi školní zahradou a obecním úřadem je sice větší prostor, ale vzhledem k současné motorizaci by vznikly problémy. Proto zadala obec ateliéru ZALUBEM žádost o vypracování studie „Revitalizace obecního parku a nová náves obce Holohlavy“.

Paní Vokřálová jako znalkyně místních poměrů připomněla, že Holohlavy již náves měly – byla přibližně v místě křižovatky ulic Dlouhé a Na Kopečku. Kromě transformátoru tam byla umístěna zvonice a kříž. Proto se v zadání studie hovoří o „nové návsi“.

TAK KDY KONEČNĚ POJEDEME PO D11 DO SMIŘIC?

Není žádným tajemstvím, že u staveb dálnice v České republice trvá proces od zahájení přípravy stavby k získání stavebního povolení a následně k samotnému zahájení stavby velmi dlouho. Dokonce tak dlouho, že stanoviska dotčených orgánů státní správy i vlastníků inženýrských sítí vydaná k projektu na začátku procesu vedoucího k získání stavebního povolení, jsou při jeho vydání postižena vypršením vlastní platnosti nebo změnami zákonů. To se týká i „naší“ dálnice D11, úseku 1106 Hradec Králové – Smiřice a úseku 1107 Smiřice – Jaroměř.

I zde bylo před lety provedeno posouzení vlivu stavby na životní prostředí (EIA) ještě podle původního zákona z roku 1992, který ale neodpovídá současné evropské legislativě, takže by se měl vliv na životní prostředí posuzovat znovu. U stavby spolufinancované z prostředků EU to vadí dvojnásob. Aby k novému posuzování (a tím k odložení výstavby) nemuselo dojít, podařilo se vládě vyjednat v Bruselu výjimku pro použití „staré“ EIA pro 10 nejvýznamnějších staveb, mezi nimiž jsou i naše úseky 1106 Hradec Králové – Smiřice a 1107 Smiřice – Jaroměř. Závazné stanovisko EIA dle § 9a zákona č. 100/2001 Sb. v platném znění bylo vydáno začátkem roku 2016. Po letech plánování, odkladů, čekání, nedostatku financí, planých nadějích a problémů s EIA to letos na jaře začalo se stavbou D11 u Smiřic vypadat konečně nadějně. V polích od Kuklen až po Jaroměř se v trase budoucí dálnice D11 objevily buldozery, provádějící skrápku ornice, a hned za nimi i archeologové. Přípravné práce pro zahájení stavby dálnice konečně začaly. Podle uzavřené smlouvy skončí záchranný archeologický výzkum do konce března 2018. Na něj by měly navázat vlastní stavební práce na objektech dálnice. V létě bylo vydáno stavební povolení na D11 1106 Hradec Králové – Smiřice, 1. část. Nyní se čeká vydání stavebního povolení na 2. část úseku D11 1106 Hradec Králové – Smiřice. Na spadnutí je i vydání stavebního povolení na D11 1107 Smiřice – Jaroměř.

Nebyli bychom ale v Čechách, aby se něco nestalo. Bohužel, ekologické hnutí Děti Země podalo odvolání proti rozhodnutí všech dotčených orgánů, které se vyjadřovaly ke stavbě úseku Hradec Králové – Smiřice, takže tato stavba je v současnosti zablokována. Hnutí napadlo i zjednodušený postup posuzování vlivu na životní prostředí u této stavby. Dle ministra dopravy jde pouze o administrativní obstrukce, nikoli o snahu chránit životní prostředí. Ale na zdržování to stačí. Obdobný postup volí Děti Země i u všech úseků modernizované D1. Přestože ministerstvo dopravy dosud vyhrálo v těchto případech všechny soudní spory, Děti Země volí obdobnou strategii také u D11. Výsledek? Nestavíme. I optimisté odhadují, že stavbaři nastoupí na úsek D 1106 nejdříve na začátku léta 2018 (průměrná délka vyřízení odvolání trvá ale přes jeden rok). Pokud se aktivisté Děti Země neodvolají ještě proti úseku 1107 Smiřice – Jaroměř, začne v příštím roce výstavba alespoň tam. Podle původního záměru ŘSD měly být letos na podzim zahájeny práce na celém úseku Hradec Králové – Jaroměř a úsek měl být jako celek rovněž uveden do provozu. Plánovaná doba výstavby je 44 měsíců do zprovoznění stavby. Takže kdy skutečně začneme jezdit? Dočkáme se v roce 2022?

Pro představu o složitosti přípravného řízení ukázka dokumentace ke stavbě D11 pro úsek 1106 Hradec Králové – Smiřice:

DÁLNIČNÍ A VYKOPÁVČÍ

Na začátku tohoto roku přivítali občané Holohlav – a zvláště ti, kteří bydlí Na Státní – zprávu, že se má už letos začít s výstavbou dálnice D11. Také se už zjara objevily na polích měřicí body. Brzy nato se objevily buldozery, které v místě budoucí dálnice odkryly vrchní vrstvu ornice. Hned také nastoupily početné skupiny pracovníků, kteří se snažili objevit archeologické památky. Největší zkoumaný prostor byl v místě nastávající mimoúrovňové křižovatky u „Školního statku“ při cestě do Rodova. Našli zde poměrně velký počet pecí ve stáří 200–400 let. Nepodařilo se zatím zjistit jejich určení. Dále zde jsou nálezy drobných předmětů, které nezavěšeným lidem nic neříkají.

Všechny nálezy jsou určeny k dalšímu prozkoumání – jejich odborné určení bude nějakou dobu trvat. Na všechny nálezy bylo vyhlášeno „embargo“ a pracovníci výzkumu byli velmi skopí na podrobnosti. Za zmínku stojí i dané lokalitě například nález hrobu osoby z 11. století – tedy ještě před první zmínkou o Holohlavech. V tomto hrobě byla i nádobka zatím s neznámým obsahem.

Překvapením je, že po provedení archeologického průzkumu byla ornice vrácena na původní místo – až se začne budovat dálnice, bude se zas ornice odkrývat. Otázkou je, kdy se bude odkrývat. Již letos na podzim se mělo začít se stavbou větších objektů dálnice – mostů a křižovatek. Ale nezačne.

Uskupení „Děti země“ přišlo se zjištěním, že pro stavbu dálnice D11 nejsou k dispozici potřebné údaje. A tak se vše zdrží nejméně o několik měsíců. Otázkou je, zda jen o měsíce. Po této dálnici se mělo jezdit už v roce 2002! Naskytá se otázka, co by říkaly Děti země, kdyby bydlely Na Státní?

SPORTOVNÍ PARK U SVATÝCH

leží stále pouze v připravené projektové dokumentaci a čeká na stavební povolení. K tomu nám chybí také jedno kladné vyjádření z Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, který je vlastníkem kousku pozemku pod chodníkem v ulici Na Lávkách. Původně byl pozemek na listu vlastnictví 1 pro MNV Holohlav a ten převědl Katastrální úřad HK před třemi lety na Úřad pro ZS – místo na obec Holohlav (LV 10 001), který má na tomto pozemku

stavbu – chodník. Samozřejmě jsme o vydání a převod na obec zažádali. Ovšem bezplatně! A proto ty obstrukce. Nejhorší, že nám propadají časově omezené kladné „vyjadřovačky“ správců sítí pro výstavbu. Prostě stále stejný český „Ouřednický šiml“.

SMRK ZTEPILÝ

V hradeckých novinách „RADNICE“ vyšla v září výzva k darování vánočního stromu pro hradecká náměstí. U bývalé salaše v ulici Školní rostl vzrostlý strom – smrk ztepilý. Přihlásili jsme se k této výzvě a uspěli jsme. Výběrová komise Technických služeb Hradec Králové označila z nabídky 40 stromů tento smrk jako největší, nejhezčí – s krásným rozvětvením do všech stran. Tento strom už přispívá ke zkrášlení adventně vyzdobeného Masarykova náměstí v Hradci Králové. Smrk byl odvezen Technickými službami Hradec Králové 28. listopadu 2017 v nočních hodinách, kdy měly povolení od Policie ČR pro dopravu po silnici I/33 do Hradce Králové.

OBNOVA LESNÍCH POROSTŮ POD CHLOUMKEM

Obec Holohlav stojí údržba našeho lesa nemalé finanční prostředky. Když nebojujeme s vichřicí, tak bojujeme s kůrovcem, který nám napadá v našem patnáctiletém smrkovém lese další a další zdravé porosty. Musí se vykácet a spálit. I okolní zdravé smrky. Dnes máme 6 oplocenek, kde bylo na jaře roku 2017 vysazeno 5 500 doubků. Pomohla nám je výsazet SPŠ lesnická z Trutnova. V tomto zimním období přibudou další 2 oplocenky. Dolní část u louky, která je mokřejší, je v pořádku, jelikož miza pod kůrou brouka kůrovce lesklého nepustí nebo ho zaleje. Smrk, který roste v sušší části, má méně mizy a s kůrovcem si neporadí. Proto raději v současné době volíme výsadbu doubků. Tam zase hrozí napadení houbou, na které doučky trpí. Co budou vysazovat naše další generace zastupitelů, se uvidí. Dnes má každý strom nějakého nepřítele nebo predátora. Ať už v podobě parazitů (jmeli), plísni, kůrovce nebo houbovitost. Ano, je to hrůza! Odborníci ze životního prostředí z Prahy doporučují sázet dříve místní stromy. To je co? Přesličky?

OBCENÍ SPOLEČENSKÉ AKCE

Naše zastupitelka Iveta Hrochová uspořádala další společenské akce. „Pochod za pokladem mnicha“ na holohlavský Chloumek, kterého se zúčastnilo pouze 10 dětí. I přes nepřízeň počasí v gumáčkách a pláštěnkách – bez závěrečného opékání buřtů. Byla to velmi zdařilá akce s tajenkou hledání truhly holohlavského mnicha s odměnami pro účastníky pochodu. Dále se uskutečnila burza dětského oblečení v našem kulturním středisku a „Dlabání dýny aneb rozsvítíme Holohlav“. Na tu si přišli rodiče s dětmi upravit 50 dýn pro osvětlení obecního úřadu a svých domovů. Byla to rovněž zdařilá, zábavná akce, kterou doplnila paní ředitelka školky o výrobu vánočních ozdob z papíru. V zasedací místnosti obecního úřadu se v neposlední akci paní Hrochové uskutečnil kurz práce s polymerovou hmotou „FIMA“ a extrudérem. Popřejme paní Hrochové, aby se jí nadále dařilo při jejích nápaditých akcích a aby se zapojilo více našich občanů.

V letošním roce se v krásném podzimním babím létu zúčastnil drakiády, kterou v nedělním odpoledni pořádala na louce u Jordánu MŠ Holohlav a SDH Holohlav, také rekordní počet létajících draků.

CO ŘÍCI NA ZÁVĚR

Příští rok bude rokem volebním – bude nejen volba prezidenta ČR, ale i volby do zastupitelstva obce. Přáli bychom si, kdyby se našlo dostatek akčních kandidátů, kteří by v naší tvůrčí práci pokračovali, případně začali další akce pro krásu a blaho našich občanů.

Blíží se vánoční svátky. Společně jsme rozsvítili na začátku adventu ozdobnou lípu před kulturním střediskem, kde jsme si zazpívali s našimi nejmenšími a zavzpomínali při vystoupení ZUŠ Smiřice. Někdo zase už myslel na pečení cukroví, shánění dárek a stavbu betlémů.

Nyní bych popřál všem čtenářům jménem zastupitelů obce i jménem svým ve všech rodinách pohodové a radostné vánoční svátky. Do nového roku hodně zdravíčka, štěstíčka, lásky a optimismu, provázející vás po celý nadcházející rok. Věřím, že do nového roku vykročí každý z vás tou správnou nohou!

Miloš Malínský, starosta obce

Zprávy z Městského úřadu Smiřice

USKUTEČNĚNÉ AKCE VE DRUHÉ POLOVINĚ ROKU 2017

Vážení spoluobčané,

rád bych Vás informoval o akcích, které byly uskutečněny ve druhé polovině roku 2017.

V průběhu prázdnin došlo k výměně podlahy v tělocvičně základní školy ve Smiřicích. O výměně podlahy pojednává článek na straně 3 v tomto Zpravodaji.

Začátkem srpna byly dokončeny opravy sociálního zařízení loutkového divadla. Od poloviny srpna do konce října byly prováděny opravy chodníků – do konce října byly opraveny chodníky v ulicích Jiráskova a Kršovka, v listopadu pak v Nývtově ulici. Nový chodník a zároveň i parkoviště bylo vybudováno u budovy mateřské školy.

Opravy fasád se dočkaly budovy zdravotního střediska čp. 48 a Základní umělecké školy čp. 363.

Od září do listopadu se prováděla oprava krovu a výměna střešní krytiny na budově čp. 626 v areálu zámku (budova vpravo při výjezdu z areálu zámku do parku).

Ing. Petr Filip, vedoucí odboru správy majetku a životního prostředí

ZELEŇ VE SMIRČÍCH

V letošním roce se událo několik významných akcí v rámci údržby zeleně ve Smiřicích.

V zámeckém parku byly provedeny opakované tahové zkoušky na třech sledovaných stromech. Výsledky v procentech jsou stabilní nebo mírně zvýšené v odolnosti proti vývratu, stejně tak v odolnosti proti zlomu.

Tahové zkoušky nejsou jen čistým přístrojovým hodnocením, Ing. Jaroslav Kolařík se svým týmem znalců hodnotí konkrétní strom v místě, např. jak se naklání, jak je vysoko položená koruna a podobně.

Oba duby letní s hodnotou 188% a 180% odolnosti proti vývratu prozatím zůstávají pro danou lokalitu stabilní, ovšem musí se přikročit k dalšímu ořezu a to zkrácení koruny po obvodu i na výšku o 3 m.

Jasan ztepilý, i přes hodnotu 199% odolnosti proti vývratu, musí být pokácen. Přestože je hodnota vyšší než u dubů, musí se brát právě ohled na kmen, který se chová jako tuhý válec, který se celý naklání a deformuje se hlavně na bázi kmene („u pařezu“), a další ořezy už u něj nejsou možné. S ohledem na polohu u hlavní tepny zámeckého parku nebude ponecháno torzo kmene, ale strom bude pokácen celý, a v co největší možné délce bude kmen zachován v parku v zadní tzv. nové části. Bude umístěn na louce a může plnit řadu funkcí jak pro faunu jako útočiště či potrava převážně hmyzu, tak pro nás lidi, a to nejspíš především děti, které věřím, že se rády na kmen vyškrábou a projdou se po něm, bránit jim v tom nikdo určitě nebude.

V parku silným větrům bohužel neudolaly dva stromy. Smrk ztepilý s výškou 25 m se vyvrátil a zlomil právě u báze kmene. Douglasska tisolistá s výrazně menší výškou 18 m také silným větrům neudolala a vyvrátila se. Tady hrála velkou roli určitě i poloha, kde mohl být vítr ještě zesílen, jak se hnál uličkou mezi budovami bývalého pivovaru a dnes obytného domu. Proto také apelují na všechny lidi, aby opravdu dbali výzev v médiích a v době nevyzpytatelného počasí se chovali rozumně a snažili se co nejvíce ochránit své zdraví. Při vichřici vstupovat do lesa či parku, je jako riskovat přeběhnutí rušné dvouprohové silnice.

Poslední výsadba dřevin v parku proběhla na jaře 2016. Své stanoviště zde získal i méně obvyklý, o to více však nádherný strom liliovník tulipánokvětý (Liriodendron tulipifera), který kolemjdoucí zaujme svými nezaměnitelnými a fascinujícími květy. Ty měří asi 3 až 6 centimetrů a jsou do tvaru tulipánu. Tato dřevina je v Čechách vysazována až od roku 1865. V USA je liliovník národním stromem států Indiana, Tennessee a Kentucky. Ve svém přirozeném prostředí dosahuje výšky až 58 metrů, u nás dosahuje obvykle kolem 20 až 40 metrů. Rozpětí koruny se pohybuje od 10 do 15 m. Dožívá se věku kolem 300 až 400 let.

V ulici A. Malé došlo k ořezu lipové aleje. U stromů byla upravena podjezdová výška, byl proveden zdravotní a bezpečnostní řez. Další podobné zásahy čekají veškeré vzrostlé stromy jak v parku, kde se průběžně dělají, tak po celém městě, i v Rodově. U těchto prořezů vzrostlých stromů se musí vždy citlivě volit mezi tím, co se hodí člověku a poškozením dřeviny.

V letošním roce také proběhl biologický průzkum biocentra Obora. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky zde našla celkem 17 zvláště chráněných druhů živočichů, z toho 9 druhů v kategorii ohrožený, 6 v kategorii silně ohrožený a 2 v kategorii kriticky ohrožený (skokan skřehotavý, netopýr velký). Seznam nemusí být úplný, protože některé druhy obojživelníků je těžké v létě pozorovat. Někteří živočichové tu nehnízdí, ale využívají biocentrum jako loviště. Z průzkumu vyšlo doporučení nadále udržovat tůň, které mohou časem zarůstat.

V letošním roce mě potěšilo, že veškerá výsadba stromů z letoška i let minulých se podařila a žádný strom nezahynul. Do příštího roku přejeme našemu okolí to samé, výsadby budou probíhat jak v parku za pokácené stromy, tak např. u Domu s pečovatelskou službou, kde bude vysazeno celkem pět vzrostlých stromů, které budou doplněny trvalkovými záhony a zakrslými keři.

Bára Luxová, odbor správy majetku a životního prostředí

INFORMACE O ZMĚNĚ SÍDLA VOLEBNÍHO OKRSKU Č. 1 PŘI VOLBĚ PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY

Upozorňujeme občany, že dochází ke změně sídla volebního okrsku č. 1. Místo Kulturního střediska Dvorana se bude tentokrát volit v Městském informačním centru, Palackého 125 (vedle Dvorany, kavárna FIDLA).

Tuto změnu si vyžádal termín volby, který byl stanoven na 12. a 13. ledna 2018 (případně 2. kolo se koná v termínu 26. a 27. ledna 2018). V tuto dobu však probíhá ve Dvoraně čilá plesová sezóna a její prostory mají jednotliví pořadatelé zamluvené již rok dopředu.

Ostatní volební místnosti zůstávají beze změny, a to okrsek č. 2 v základní škole a okrsek č. 3 v Rodově.

Ladislava Reichová

Ze života Základní školy

POHÁDKA „SŮL NAD ZLATO“

Žáci 1. – 4. ročníku dne 18. 9. 2017 zhlédli ve Dvoraně pohádku „Sůl nad zlato“. Klasickou pohádku Boženy Němcové o tom, že obyčejné věci mají v lidském životě větší cenu než zlato, dětem zahráli herci pražského divadélka „Kapsa“. Všechny postavy ztvárnili pouze 4 účinkující, kteří sami pomocí zajímavě řešené dekorace rychle měnili scénu. Náznorně tak ukázali, že i zájezdová představení se dají udělat přitažlivě a s vtipem.

BESEDA SE STAROSTOU MĚSTA

26. 9. 2017 proběhla v rámci tématu Místo, kde žijeme beseda žáků 3. tříd se starostou města Smiřice panem Lubošem Tuzarem a tajemnicí městského úřadu paní Mgr. Věrou Hottmarovou. Představitelé města trpělivě odpovídali na všetečné dětské dotazy a vyprávěli o fungování jednotlivých odborů. Poté žáci zavítali na prohlídku Kaple Zjevení Páně se zajímavým povídáním paní Reichové. Navštívili také nové Informační centrum, kde právě probíhala výstava pohlednic.

DRAVCI

Pro všechny žáky naší školy byl 2. 10. 2017 na sportovním stadionu připraven naučný program „Dravci“. Děti si mohly zblízka prohlédnout více než 30 živých dravých ptáků včetně sov, mezi kterými byli nejen zástupci našich dravců – poštolka, jestřáb, sokol, výr, ale také exotický sup či orel bělohlavý. V poutavém vyprávění se žáci dozvěděli spoustu zajímavostí ze života dravců. Nejvíce však děti zaujaly ukázky letu a simulovaného lovu. Odvážlivci dokonce vyzkoušeli přiletět dravce na ruku. Všechny nás pak může těšit fakt, že výtěžek ze vstupného je použit pro záchranu zraněných dravců.

HORNÍ MARŠOV

Už minulý rok se naše třída rozhodla, že bychom chtěli jet znovu na školu v přírodě. A nejlépe do Horního Maršova, kde jsme už strávili týdenní pobyt v 6. třídě. Proto ve dnech 2. – 6. října naše třída 8. B navštívila středisko ekologické výchovy a etiky SEVER. Při příjezdu nás uvítal nám již známý lektor Kuba a dva noví lektoři – Milada a Ondra. Ti nás ubytovali a posléze jsme si s nimi zahráli různé hry – seznamovací, kolektivní, tvůrčí i logické. V tomto jsme pokračovali i v dalších dnech, avšak ve středu jsme vystoupali na nejvyšší vrchol České republiky. Cesta nahoru byla tíživá, ale při vzájemné podpoře jsme to zvládli. Následující den po výstupu na Sněžku jsme měli naplánovanou procházku po Horním Maršově, ale velmi přišlo, tak jsme si zahráli Apartmány. Šlo o to, že jsme se jako zastupitelé malého města sešli na poradě, kde máme

rozhodnout, zda postavit apartmány nebo rodinné domky či nestavět vůbec a ponechat zemědělskou půdu. Musíme podotknout, že se do svých rolí vždy velmi vžijeme, a tak málem došlo k bitce. Na večer jsme si s lektory domluvili, že chceme hrát scénky. Díky tomu, že často pořádáme divadelní představení a hraní různých rolí je naše silná stránka, naše scénky dopadly na výbornou. V pátek se nám z Maršova nechtělo. Bohužel jsme se museli vrátit do Smiřic. Celý pobyt jsme si velmi užili a nejrady bychom se na SEVER vrátili. (Autorky textu: Kristýna Steinová a Daniela Haužvicová)

EASY ENGLISH WITH ZEE

V pondělí 9. října navštívil naši školu cestovatel a bavič Zdeněk Polach. Pro žáky 3. – 5. tříd měl připravené interaktivní představení vedené v anglickém jazyce, při kterém mu s komunikací s dětmi pomáhaly i gumové loutky. Děti odcházely z tělocvičny rozzářené, pobavené, ani si neuvědomovaly, že poslouchaly cizí jazyk. Program pro 2. stupeň se lišil. Pan Polach nám vyprávěl o zemích, které navštívil. Jeho vyprávění v angličtině bravurně překládal Tomáš Spurný, žák 9. třídy. Škoda, že bylo málo prostoru pro diskuzi, na zvidavé otázky našich žáků bude muset cestovatel odpovědět někdy příště.

ARCHEOPARK VŠESTARY

Pátek 13. 10. 2017 nepřinesl šestákům smůlu. Rozjeli se na dějepisnou exkurzi do Archeoparku do Všestary. Vhodně a hlavně názorně si doplnili učivo dějepisu o neolitických zemědělích. Nejvíce ocenili možnost vyzkoušet si pravěkou orbu, drcení obilí, sekání různými typy sekerek a ovládání oštěpu. Exkurze se všem velice líbila.

VZDĚLÁVACÍ PROGRAMY PAMĚŤOVÝCH INSTITUCÍ DO ŠKOL

Naše škola byla vybrána k pokusnému ověřování projektu Vzdělávací programy paměťových institucí do škol. Cílem tohoto projektu je ověřit vliv zážitkové pedagogiky na zvýšení kvality výuky společenských věd na základních školách. Z pestré nabídky programů našich památníků a muzeí jsme pro naše žáky vybrali návštěvu Národního technického muzea v Praze. Děti ze čtvrtých až devátých tříd si prohlédly nejen expozice v muzeu, pomocí pracovních listů získaly i nové poznatky o chemii, dopravě a architektuře. Díky finančnímu příspěvku z tohoto grantu se mohli zúčastnit všichni žáci zdarma.

Všem žákům, jejich rodičům a všem spoluobčanům přejeme příjemné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a úspěchů v novém roce.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Zprávičky ze smiřické školičky

Léto je už za námi a Vánoce pomalu, ale jistě za dveřmi. Pojďme se ohlédnout zpět za podzimem.

V září jsme mezi nás přivítali nové kamarády, kteří se těšili do školky. Trochu smutku a pár slziček stesku po mamince jsme brzy zahnali dárečkem z projektu „První den ve školce s Legem“ a velice hezkou návštěvou papoušků, kteří hráli všemi veselými barvami. Dozvěděli jsme se spoustu informací, jak papoušky chovat, čím je krmit, jak je vycvičit.

Co vám nesmí chybět k chovu papouška:

- kvalitní nerezová klec
- podestýlka (říční písek, bukové štěpky)
- větve
- bidla
- napáječka na vodu
- krmítko
- speciální krmivo a vitamíny
- ovoce, zelenina, zrní
- sépiová kost
- rozprašovač

Spokojený papoušek

Papoušek není dekorace bytu, ale živý tvor. Bez dostatečné pozornosti by silně trpěl. Proto se mu denně věnujte, mluve na něj a nechte ho i prolétnout po bytě, ale uzavřete všechna okna a dveře. Šance na nalezení papouška, který ulétl, je minimální.

Papoušek si může začít škubat peří, když

- byl přestěhován na jiné místo,
- změnil prostředí,
- změnil vlastníka,
- není spokojený ve své kleci,
- nevyhovuje mu umístění klece,
- ztratil spolubydlicího papouška,
- nastěhovali jste k němu nového papouška,
- bojí se hluku, výšek, tmy, psů, koček,
- má strach ze samotného vlastníka.

Nejlepší na této ukázce papoušků bylo, že jsme si je mohli prohlédnout z velké blízkosti a litali nám ve třídě přímo nad hlavou.

Kromě papoušků nás také navštívila Kočka Micka se svými příběhy o slušném chování. My se něco přiučili a všichni jsme si s ní zazpívali.

Proběhlo také fotografování a už jsme se těšili na podzimní pohádku „Skřítek Třešnička“, která nás čekala ve Dvoraně.

V říjnu jsme si hráli s projektem Čtyři království – aneb základní podmínky života – téma Království vzduchu. Už víme, co je vzduch, kdo potřebuje vzduch a jak dýcháme. Třída Berušek zároveň vyhlásila soutěž „Co umí vítr?“, která spočívala ve výrobě větrníku, do které jsme se s nadšením zapojili všichni. Spousta krásných větrníků různých barev, obrázků, výtvarných technik. Všechny se nám moc povedly a každý byl originál. Byli jsme za naši snahu odměněni sladkostí a diplomem. Samozřejmě děkujeme maminkám a tatínkům za pomoc.

Jak vítr vzniká?

Vítr je pohyb vzduchu a vzniká v důsledku rozdílu tlaku, které jsou ovlivněny rozdíly teploty. A ty rozdíly teploty vznikají nerovnoměrným zahříváním zemského povrchu a vzduchu nad ním. Nejjednodušší pokus, jak vzniká vítr, si můžete udělat i doma. Stačí otevřít dveře mezi dvěma místnostmi s různou teplotou, například mezi teplejším obývacím a chladnější před síní. V obou místnostech zavřete ostatní dveře i okna, aby vám tam nefoukal vítr odjinud a byl tam jen ten, co tam skutečně vzniká. A pak se můžete například pomocí svíčky přesvědčit, jak v těch dveřích proudí vzduch. Pozor, tento pokus provádějte jen s pomocí rodičů! V horní části dveří se plamínek svíčky ohýbá směrem od teplejší místnosti k chladnější, protože tam proudí lehčí teplý vzduch. Uprostřed dveří je plamínek přibližně rovně a v dolní části dveří se ohýbá směrem do teplejší místnosti, protože tam proudí u země těžší studený vzduch z chladnější místnosti do teplejší.

Mezitím nás navštívila maňásková veverka Zrzečka, která nám ukázala, jak se chystala na zimu.

A my se zase chystali na týden „Dýňování“, kdy jsme celý chod školky ladili na toto téma. Dýně jsme dlabali, kreslili, vystřihovali i jedli. Celý týden jsme se v jídelničce setkávali s dýní v různých podobách, ať už sladkých, či slaných, např. dýňové halušky, dýňový koláč, dýňové knedlíky... Za tyto dobroty jsme odměnili paní kuchařku řádem zlaté dýně.

V listopadu jsme odstartovali celoroční projekt České obce sokolské – sportovní všestrannost, pod záštitou MŠMT a podporovaným svazkem měst a obcí ČR „Svět nekončí za vratky – cvičíme se zvířátky“. Plníme úkoly, spojené se zdravým pohybem, učíme se samostatnosti, překonávání překážek, rozvíjíme individuální předpoklady. Projektem nás provází sokolík Pepík.

To nejlepší nás ale teprve čeká. V sobotu 2. 12. 2017 bude v naší školce (je to už starší paní, narodila se 19. 8. 1967 a je jí padesát let) Den otevřených dveří. Můžete si u nás prohlédnout interiér, fotodokumentaci i kroniky. Přijďte zavzpomínat.

Těšíme se na Mikuláše, který nás navštíví se svou družinou, a napjatě budeme čekat na Ježíška, jestli nám nadělí dáreček, o kterém sníme.

A vám přejeme krásné Vánoce plné porozumění, lásky, pohody, úcty, pokory a úspěšný nový rok 2018.

Za Mateřskou školu Smiřice
Adélka Všeetčná

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Nový školní rok jsme zahájili v upraveném prostředí školky – byly opraveny podlahy a vyměněno PVC v celém přízemí budovy, šatníčky byly vybaveny novými věšákovými lavicemi. Nejmladší děti prošly rychle adaptací na nové prostředí a spolu se staršími kamarády se šikovně zapojily do společného tvoření. V rámci zahájení projektu Personální podpora, spolufinancovaného Evropskou unií, jsme posílili personální obsazení školky o školního asistenta a zorganizovali jsme 1. tematicky zaměřené setkání s rodiči.

V září se rodiče opět, jako každý podzim, zúčastnili spolu s dětmi tvořivé soutěže Skřítek Podzimníček 2017, jejich veselé a pěkné výtvary zdobí prostor před mateřskou školou. Ve spolupráci s obcí Holohlavy a SDH Holohlavy jsme zorganizovali Drakiádu pro veřejnost s hojnou účastí 65 dětí a jejich rodičů.

Na přelomu října a listopadu jsme si připravili Oranžový týden à la Halloween. Děti mohly celý týden chodit v oranžovém oblečení nebo kostýmech, tvořili jsme z dýní, připomněli jsme si svátek Dušiček a také se nechali trochu inspirovat zahraničím, pro nás trochu novým svátkem, Halloweenem, ale po svém. Děti měly po školce vytvořená stanoviště s překážkami, pavoučím královstvím a dalšími atrakcemi, a užily si řádění v maskách. Také jsme si upekli dobroty z brambor.

Následující týden jsme žili tradicí svatého Martina, tedy kromě pečené husy. Každá třída připravila pro ostatní občerstvení – pečené dobroty a zeleninové jednodubky, povíдали jsme si o svatém Martinovi, hráli si jeho příběh, podívali se na exkurzi ke koním k panu Hájkovi a týden završila svatomartinská hostina, kde děti spořádaly, co si připravily.

Nyní se pilně připravujeme na adventní svátky – nacvičujeme program na adventní rozsvícení lípy v Holohlavech a na vánoční besídku, těšíme se také na návštěvu kouzelníka v MŠ, pohádku ve Dvoraně, interaktivní program s ukázkou sov a dravců a samozřejmě na nadílku Mikuláše a Ježíška.

Nezbývá než popřát nám všem příjemné Vánoce a v roce 2018 hlavně zdraví a štěstí.

Renáta Smotlachová, ředitelka MŠ

Mažoretky IZABEL

Předchozí číslo Zpravodaje se uzavíralo měsíc před koncem naší sezóny 2016/2017, kdy se oba soubory účastnily společně soutěže v miniformacích na Mistrovství ČR mažoretek NBTA – Mohelnice 10. 6. 2017. O týden později se mažoretky Izabel vydaly na soutěž Juniorská hůlka – Chotěboř dne 17. 6. 2017.

Na Mistrovství ČR mažoretek NBTA se tým IZABELKY účastnil soutěže v kategorii minimažoretky a tým IZABEL soutěžil ve dvou miniformacích v kategoriích děti mladší a děti starší. Při zpáteční cestě se radovaly všechny mažoretky i s trenérkami a rodiči. Mažoretky Izabelky se staly Mistry ČR v miniformaci – 1. místo. Mažoretky Izabel se staly Vicemistry ČR – 2. místo ve dvou kategoriích, děti mladší a děti starší.

vyhrané medaile z Mistrovství ČR mažoretek NBTA

Juniorská hůlka v Chotěboři je nepostupová soutěž mažoretkových souborů. Přihlášily jsme zde 3 různé formace. Využilo se přípravy na celý šampionát NBTA, kdy jsme byly připraveny s třemi pódiovými formacemi v různých kategoriích. Mažoretky Izabel na Juniorské hůlce soutěžily ve velké formaci v zastoupení dvou kategorií – kadetky a juniorky, což je od 8 členů a více, dále v kategorii miniformace kadetky – soubor o 4–7 členech. Soutěž byla organizačně velmi zvládnutá, i přes velký počet soutěžících, dokonce jsme dostali další pozvání na pořádající soutěže v jiných městech. Poslední soutěž v sezóně si soubor Izabel užil a odjížděl s medailemi a poháry. Velká formace kadetky se stříbrnou medailí, velká formace juniorky s bronzovou medailí a miniformace kadetky s medailí bramborovou. Na této soutěži dostal soubor spousty cen a dva darty, o které se dívky podělily při rozlučce soutěžní sezóny. Závěr na posledních soutěžích dopadl s velkým úspěchem. Myslím, že lépe jsme sezónu 2016/2017 ukončit nemohli.

V září jsme pro členky souboru Izabel a Izabelek měli překvapení. Od obce Holohlavy, zastoupené starostou panem Malínským, jsme dostali příslib o vytvoření klubovny v holohlavské tělocvičně. Tímto dostaly mažoretky zázemí, kde máme krásný prostor, kde si můžeme střídat poháry ze soutěží minulých i budoucích. V těchto dnech se klubovna dokončuje, v příštím čísle se budeme moci pochlubit fotkami. Tímto děkujeme obci, že bylo umožněno vytvořit skutečnou základnu pro celý soubor.

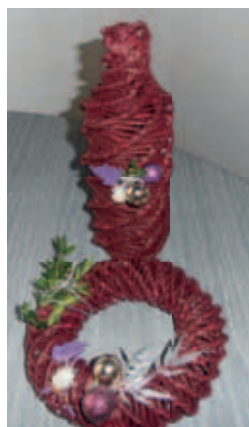
Další novinkou v letošní sezóně je, že nás na akcích můžete vidět při vystoupení klasické mažoretkové sestavy s hůlkou, ale nově jsme natrénovali i sestavu s pompony. Využili jsme sponzorského daru od města Smiřice, který jsme použili na pořízení nového kostýmu k pomponům. Choreografie se v těchto dnech uzavěrky dokončuje a těšíme se, až vám ji na různých akcích budeme moci představit, a to v plesové sezóně nebo při firemních večířkách.

V nejbližší době nás čeká první soutěž v sezóně 2017/2018. Jedeme se zúčastnit soutěže O pohár lanškrounské koruny dne 25. 11. 2017. S výsledkem vás seznámíme v dalším vydání, nebo můžete naše aktivity sledovat na facebookových stránkách, Google+, YouTube pod názvem Mažoretky Izabel. Zároveň nám také můžete napsat a objednat si naše vystoupení na emailovou adresu mazoretkyizabel@seznam.cz.

V době vydání tohoto článku bude předvánoční období, proto vám přejeme klidné prožití adventních týdnů a Vánoc. Přejeme všem čtenářům hodně zdraví do nového roku 2018 a budeme se těšit na shledání při našem vystoupení.

Tým Izabel a Izabelek Holohlavy

Ruličkové harašení aneb Jak využít novinový papír

V městské knihovně se opět zdobilo a vyrábělo. Tentokrát jsme naše rukodělné tvoření pro čtenáře dětského oddělení nazvaly ruličkové harašení. Základem je novinový papír a z něho vytvořené papírové ruličky. Postup není složitý, jen u některých výrobků je potřeba forma nebo podklad, který se oplétá. Záleží jen na fantazii, co si kdo uplete, zda košík, srdíčko, věneček či vázu, kreativité se meze nekladou. A šikovné ruce dokážou za pár minut divy.

Projekt Knihovny města Hradce Králové Lovci perel zaznamenal takový úspěch, že i letos jsme ve smiřické knihovně na žádost dětských čtenářů lovili perly. V prosinci se vyhodnocovalo a odměňovalo a všichni lovci získali i malé odznaky. Děti měly možnost utratit své získané knihovnické peníze Moriony v knihovnickém krámku, který byl otevřen všechny prosincové výpůjční dny.

Čtvrteční dopoledne 23. listopadu bylo slavnostním dnem pro prvňáčky smiřické základní školy. Už po sedmé jsme v Erbovním sále předávaly SLABIKÁŘE. Jako dárek od nás děti dostaly možnost navštěvovat po celou první a druhou třídu knihovnu zdarma. Podpořit prvňáčky přišli i jejich nejbližší. Samozřejmě, že na školáky čekal kouzelný slabikář s marcipánem a čokoládový dort všem chutnal.

Vánoční čas již tradičně doprovází knihovnické adventní losování. Tentokrát byl adventní knihovnický kalendář celý z perníku, a ti, co měli štěstí, si odnesli nejenom sladkou dobrůtku, ale i dárek pod stromčkem.

Přejeme všem krásné a pohodové vánoční svátky a hodně zdraví v novém roce.

Ilona Hušáková a Leona Rousková

SVOZOVÝ KALENDÁŘ NA ROK 2018 PRO SMIŘICE, RODOV A TROTINU – POZOR !!! SVOZOVÝ DEN: STŘEDA

ČETNOST SVOZU	52x	41x	36x	26x	21x	13x	7x
	celoroční	kombinovaný	plný + měsíční	poloviční	pol. + měs.	měsíční	dvouměsíční
leden	KAŽDÝ TÝDEN	1,2,3,4,5	1,2,3,4,5	1,3,5	2,4	24.1.	10.1.
únor		6,7,8,9	6,7,8,9	7,9	6,8	21.2.	–
březen		10,11,12,13	10,11,12,13	11,13	10,12	21.3.	7.3.
duben		14,15,16,17	14,15,16,17	15,17	14,16	18.4.	–
květen		19,21	21	19,21	20	16.5.	2.5.
červen		23,25	25	23,25	24	13.6.	27.6.
červenec		27,29	29	27,29	28	11.7.	–
srpen		31,33,35	33	31,33,35	32	8.8.	22.8.
září		37,39	37,39	37,39	36,38	5.9.	–
říjen		40,41,42,43,44	40,41,42,43,44	41,43	40,42,44	3. a 31.10.	17.10.
listopad		45,46,47,48	45,46,47,48	45,47	46,48	28.11.	–
prosinec		49,50,51,52	49,50,51,52	49,51	50,52	26.12.	12.12.

Vážení čtenáři smířičti,

od posledního vydání Zpravodaje trocha větru zafoukalo a my jsme vám naslibovali nějaké nové počteníčko. Napsat pár řádků není nikdy od věci. Jsme rádi, když se s vámi můžeme o naše starosti podělit. Pro každého to nemusí mít tu správnou šťávu, ale snažíme se vám pokaždé více a více přiblížit. Není naším cílem postavit si nějaký pomníček, ale všechno, o co se snažíme, je tu i pro vás. I mnozí z vás jste se naučili snášet pohledná zlatá vejce, ale stejně se najde ten, kterému se nebudou zdát dost okouzující, zdají se být zbytečná. Není snad na tomhle světě člověka, který by nechtěl ve svém životě přinést trochu obecního blaha a požehnaní, právě ten ví o čem je řeč. Stačí snad jen připomenout, že uděláš-li něco s dobrou motivací pro to, aby to přineslo užitek co nejvíce lidem po co nejdelší čas, bude to nejlepší tvůj počín. To platí v rodině, v práci i ve společenských aktivitách. Léta utíkají nám, utíkala i ostatním, a těm, co po nás přijdou, mohla by jim letět ještě rychleji. Budme štedří a těm po nás to osladíme...

Rádi bychom vás v tomto vydání seznámili s vlastními prsy odkojenou iniciativou vybudování naučné stezky Na Plivátkách i nově založenou základní organizací Českého svazu ochránců přírody, přidáme kapku necenzurovaného autorského textu o chýlícím se setkání s průzkumníkem v rákosí a dopřejeme si ještě krátký raport o výsadbách starých krajinných odrůd jabloní. Rámečky na vystavení tohoto čísla zpravodaje dostanete za příznivou cenu v každém hobbymarketu, nebo vám je na vyžádání vyrobíme v dílně na záchranné stanici v Jaroměři, a tím vlastně taky podpoříte dobrou věc. Cena množství je k jednání.

Chut' dát všemu víc šťávy... ČSOP SMÍŘICE

Chtělo by se mi říct, že začínáme, ale my jsme už dávno začali. A s čím vlastně? I tady žijí lidé, kterým není lhostejné životní prostředí kolem nás, ale snaží se ho zlepšovat už pěknou řádku let. Jedni chtějí krásné čisté město, jiní nepostradatelné bezpečí a obslužnost, další zase touží po klidu a prostoru k odpočinku. Snad žádná obec takových duší nepostrádá. I když se neustále mění a rozvíjí, pořád jsou tu lidé, kteří svým nezištným přístupem motivují další generaci, aby přiložila takzvané ruku k dílu. Podle mého názoru je právě motivace tím nejsilnějším motorem změny. Hodně se mluví a málo se skutečně něco s něčím udělá, a to tak, aby to mělo tu správnou odezvu. Uvědomit si, že každý může dosáhnout svého cíle, je nemožné, pokud opravdu nezvedne svůj konec páteře a nezačne si svým hustým houštím klestit cestu sám.

Chceme-li zrealizovat myšlenku, musíme se o něco opřít. Buď je to spřízněná autorita, nebo začínáme pěkně krůček po krůčku. Lidí, kteří mají přirozenou vlastnost dávat ostatní dohromady, není nikdy přebytek. Nejsou vidět, protože se možná obávají nekonstruktivní kritiky a to je brzdi v jejich práci. Nejedni dokážou věci hodiny kritizovat, tak ať. Kdo nic nedělá, nic nezkaží a tlachání ducha davu nepovznese.

JSME TU, ABYCHOM POMOHLI VRÁTIT PŘÍRODĚ, CO JÍ PATŘÍ

Český svaz ochránců přírody je neziskovou organizací, jejímž posláním je obnova a ochrana přírodního a kulturního dědictví. Založením svazu roku 1979 začala přirozeně vznikat celorepubliková iniciativa, která v současné době sdružuje několik tisíc aktivních členů. Ti se začali formovat v základních organizacích ČSOP, které dodnes působí ve všech regionech republiky a pomáhají všude tam, kde je to potřeba. Oblasti, ve kterých se angažují, je nespočet. Spolupracují se státní správou, informují širokou veřejnost o konkrétních problematikách vlivu člověka na životní prostředí, aktivně se podílejí na ohospodařování biologicky cenných lokalit, provozují národní síť záchranných stanic pro zraněné volně žijící živočichy, podporují ochranu konkrétních rostlinných a živočišných druhů, pomáhají obcím při realizaci a údržbě územních systémů ekologické stability a mnoho, mnoho dalších.

Založením smiřické organizace chceme aktivitu ČSOP přiblížit i místním. Nejde o to, že se budou dělat, tentokrát dobrovolně, železné soboty a akce Z. Nečekáme ani zástupy hledající průzkumníky z rákosí, a to vše za bzuchivého zvuku komářích mračen. Naším cílem je vznik společenské iniciativy, která někomu a něčemu pomůže, s tím i sem tam někoho potrápí a nadělá jim pár vrásek, spolčí se s nespočetnými a přinese především nějaké to obecní blaho. Nebude už moc prostoru na korektní slepé tlachání, že tady někdo někomu něco. Bude-li zde nějaká bitva panstva s osazenstvem, chceme být u toho. Za mnohými z nás stojí hodně let občanských prospěšných aktivit a chceme je i nadále rozvíjet. LIDEM BLÍŽ, ale ne až tak doslova jako v druhé polovině minulého století, když už jsme mluvili o těch komárech.

To, jak se vám chceme představit a nabádat vás k všeobecné podpoře, posuďte sami. Aktivitu nově vzniklé organizace ČSOP rozjedeme rovnou třešničkou na dortíku. Ta pecka se z ní nevyplivla snadno. Posuďte sami.

PRACOVNÍ NÁZEV STEZKA K UDRŽITELNOSTI NA PLIVÁTKÁCH

Jak řekl herec a architekt David Vávra v kultovním snímku Tak dělejme něco: Nebudu soudit, abych sám nebyl souzen.

Nebudu soudit, proč jsou věci takovými, jaké jsou, a proč lidi říkají, co jsem slyšel. Ale jednoho večera, možná nebyl úplně a úplně jsme s kamarády nevěděli po druhém, kde začít, vyloupila se z jednoho taková myšlenka. Budu konkrétní a budu se pro příště snažit mluvit o konkrétních lidech, kterých se věci týkají. Tak ten jeden, co byl o nejedno napřed, vyplodil nápad, že bychom s tím novým svazem mohli rozjet něco jako rodovou alej. Martin Hník je místní vážená osoba v mnohých sférách podnikavá, to snad není žádná reklama, ba dokonce nejedny ženské oči na něm nepovadnou. Zkrátka nápad měl na místě, bo jsem si zrovna na mapě i-katastru všimnul místa, kde pole nemělo by býti, kde plevela a divoká verbež by měla žít. Opojení pominulo, ale nápad se nám zdál i tak být dobrý. Následovalo kolečko úřad, rozjímání, schůze v místním pohostinství, úřad, rozjímání... Chvilku to trvalo a něco to stálo, než nám začala zvonit ta správná KARMA. Přidaly se další nápady a celé to začalo dávat trochu smysl.

Rodová alej je, myslím, bezvadný nápad, ale když se k tomu přilepí další předané hodnoty, přestane z toho bolet hlava a objeví se v ní prostor a chuť posunout myšlenku z papíru na místo určení. Tím je nápad na vybudování naučné stezky a zároveň vytvoření společenského prostoru pro obnovu starých kulturních tradic. Místa, kde by oči naší prabáby a pradědka zaplesaly.

ANI PANOPTIKUM, ANI INFINITIV

Realizace záměru vybudování takového místa má svoje úskalí. Nemůže se stát místem nějaké neosobní výstavy nebo zůstat v definici „něco se udělalo“. Možná by zde alespoň zůstala květnatá louka s alejí starých ovocných odrůd, pěkná výklenková kaplička, hromady čehosi, pomalu uhnívající lavičky a časem i pamětní informační tabule zaživající pravidelnou sprejerský útok. Získat dotaci, vymlasknout to tady a „světe div se“. Takových Potěmkinových vesnic stojí už dost. Jak jsem předesílal, jde nám o veřejně živý prostor, kam nepřijdou lidi jenom na čumendo, ale objeví se zde opakovaně a rádi. To už je větší sousto a na to jít pomalu. Podle mého názoru toho lze docílit jen ve spolupráci neziskového, veřejného a komerčního sektoru. Organizace jednotlivých kroků musí mít svého zástupce a někdo se pod tím musí i podepsat. V průběhu jednání se jako patron vyprofilovalo město Smiřice, garantem a realizátorem se stane místní organizace ČSOP Smiřice. Zájem zapojení širší veřejnosti, jiných spolků, firem a dalších organizací je nepostradatelnou součástí celého záměru. Jelikož je v současné době celý projekt ještě tak trochu v plenkách a bude na jeho rozkojení ještě pár prsíček potřeba, zůstává zde mnoho prostoru pro další nápady a postřehy odjinud.

CO TADY VIDĚT, CO TADY POHLEDAT

Stezka, cestička bude páteří celého prostoru. Pojmy trvale udržitelný a environmentální se v projektu nepoužívá v souvislosti se zdržením návštěvníka si na místě ulevit, ale ve smyslu zamyslet se, najít inspiraci a realizovat myšlenku. Budoucí vysázená alej starých ovocných odrůd má sloužit ku chuti neznámého a zapomenutého ovoce. Prvky živé zahrady a květnatá louka by měla

poukazovat na jejich praktický význam a připomenout alergikům, že přišel jejich čas. Výklenková kaplička odkáže na symboly tradiční kulturní a zemědělské krajiny. Místo, kde se obnoví tradice našich předků, by mělo spojit ty, kteří chtějí poznávat, učit se a sdílet dobré dojmy s ostatními.

A kdy že nezůstane jenom u povídaček? Od 1. ledna následujícího roku začneme budovat. Díky iniciativě pana starosty Luboše Tuzara a pozitivní náklonnosti paní ředitelky Ing. Blanky Valušové z americké firmy DuPont, jejíž mateřská centrála letos vyhlášovala výběrové řízení na realizaci environmentálního projektu, se nám společnými silami podařilo získat první finanční podporu ve výši 3 000 USD. Podíl na vybudování infrastruktury pozemkové parcely přislíbilo i město. Snahou naší organizace bude získání dalších finančních prostředků z účelových grantových programů, dostupných u veřejných i komerčních institucí.

Začátkem následujícího roku chystáme ve spolupráci s ČSOP JARO Jaroměř instalaci prvních prvků Stezky. V současnosti probíhá zpracování projektové dokumentace k výklenkové kapličce, jejíž předlohu zhotovil Pavel Sinkovitz ze Lhotky, mimo jiné stavitel šestiboké roubené studánky Hanička v Hoříněvsi. Výstavbu této sakrální stavby, která bude zasvěcena svatému Františkovi, bude realizovat jako referenční stavbu firma Pasivní domy HK, to vše za účtyhodného svolení majitele této firmy pana Ing. Jiřího Kobry.

V průběhu roku se budeme chtít přiblížit oficiálnímu otevření Stezky. Tímto momentem by měla být výsadba ovocné aleje k 100. výročí založení republiky. Stromy bychom chtěli vysadit ve spolupráci s vámi, obyvateli Smiřic, tady budete mít možnost vysadit strom v dobrém jménu svého předka nebo významné místní nebo národní osobnosti. Výčet jmen bude zaznamenán na edukační tabuli, ale pozor, počet stromů bude omezen. Možná se po několika desetiletích dočkáte i postavené máje, nebo si budete moci zahalekat nějaký nestydatý popěvek při vynášení Morany. Rozzáří-li se alespoň jedny dětské oči, bude to pro nás velká odměna.

Podrobnější informace k záměru vybudování naučné stezky vám rád sdělím prostřednictvím emailu brouk.dava@seznam.cz. Jakýchkoliv námětů a připomínek si upřímně vážíme.

CHCETE MĚ...? KRÁTKÉ SKOROSHLEDÁNÍ S PRŮZKUMNÍKEM Z RÁKOSÍ

Narazit v houštinách na jakousi osobu není jen tak. Ne že by se tam žádní potulní průzkumníci nevyskytovali, ale pokud rádi ztrácíte orientaci v terénu a máte touhu po útěku od věcí všedních i nevšedních, může se to setkání podařit i vám. V první řadě nechoďte po vyšlapaných cestíčkách a tiše nakračujte. Typologicky nelze průzkumníky rozdělit, protože je každý originál. Odlišit je ale od takzvaných neprůzkumníků, popřípadě voyerů, nemusí být pro začátečníka snadné. Tak snad ještě pár dobrých rad.

Průzkumník z rákosí je člověk z masa a kostí, který kratochvilí pozorováním zajímavých přírodních scénérií. Kochá se jimi, vede si řádně poznámkový blok, dobře zná předpověď povětrnostních vlivů a pro případ nouze nosí v chlebníku drobnosti na skus. Pohnutky k bádání má, rozhodně vždy. U samců to může, tedy je, úprk před samičkou, která delší dobu postrádá estrální cyklus, respektive nedovoluje samci společně sdílet říji. U samiček může být důvod opačný. Genderově je to bohužel nevyvážené, proto mluvíme o častějších úkazech a tím jsou průzkumníci, samečci.

U neprůzkumníků a voyerů je tomu trochu jinak. Ti první bývají často neposední a nedočkaví, a když jsou překvapeni, začínají blbnout. U této skupiny lze rozlišovat několik základních znaků určujících jejich zaměření. Přestože i oni bádají a povznášejí svou mysl, rozhodně to s vlastnostmi průzkumníků, potažmo průzkumnic, nemá nic společného. Nevedou si o své činnosti účelové záznamy, jsou plaší, nekorektní a aktivují se za soumraku. Na rozdíl od svých protějšků bývá výsledkem jejich návštěvy takzvané uklizené, věci mizí, prostě se z čista jasna vypaří. Druhá sorta je ještě víc zábavnější. Útek obětí před těmito pachateli nám příkladně připomene dechberoucí scény z dokumentárních filmů na televizním kanálu National Geographic, kde se osamělý lev hrdě snaží skolit superrychlou gazelu. Hlavně oni dokážou v otevřeném terénu Obory svou kořist v běhu vytrvale pronásledovat a ještě u toho mít v klidu ruce v teplákových kapsách. Když si u toho pronásledovaná osoba užívá stereofonní reprodukci, je to pro nezaujaté přihlížející dost napínavé. No opravdu, i tady byl takový exot posledním rokem k vidění. Na rozdíl od neprůzkumníků zas tolik neškodí, nemají kondici, dobře se dají zahnat na útěk a ani moc nekoušou. Koordinovaný útěk lovené zvěře je ku prospěchu těla a dokáže kvalitně prohrát organizmus. Pořád větší legrace než mít vybranou kůlnu, sklep nebo neudržitelně sklizenou úrodu.

PODÍVAT, NEMAČKAT, PODĚKOVAT...

Rozhrneme trochu více rákosí a nahlédneme do pukliny staré hlavaté vrby. Leží tam růžový zápisníček. Pravda, vzhledem k tomu, co je v něm napsáno, doporučil bych autorovi změnit barvu. Na druhou stranu se tento vzorek dobře hledá. Nás zajímá hlavně obsah, i když je od formy neoddělitelný. Je to dost velká náhoda něco takového najít. Sice to nemá s poezií nic společného, ale data to má fakt nadupaný. Ano, ano. Je to řádně vedený poznámkový blok nejmenovaného průzkumníka z rákosí. Vyextrahujeme z něj krátce to nejzajímavější...

Husice nilská je invazivním druhem, jedna taková je k vidění na záchranné stanici v Jaroměři. Jmenuje se Balbína a je opravdu Barbína.

Ledňáček říční se stal na Smiřicku ptačím druhem za zenitem. Na shledanou, už dávno ne.

Moták lužní je vzácným druhem dravce, který se začíná usídlit v polích polabských úvalů. Je obratný lovec, kterého si ne jeden nimrod do svého fotoalba nevystaví.

JARO Jaroměř – pokračování

Strnad rákosní, vděčný milovník rákosí.

Tady se píše asi jenom o ptácích, pro někoho možná trochu nůdlo, ale i tak to vypadá celkem zajímavě. Hmm, orel mořský se pokouší o zahníždění u Velichovek. Jo to se ví, že se mu to už druhým rokem nedaří dotáhnout do konce. Údajně jim pokaždé zbaští vejce Rumburak? Tady písálek uvádí další zajímavé druhy. Dudek zahníždil na Libřicku, moc pěkný. Hnízdící páry motáků lužních, zatoulané poštolky rudonohé, husice nilská s mláďaty, sýček obecný bůhví odkud, no a těch bahňáků na tahu. Rákosníci, tuhýci, mlynaříci, drozdí, páv. Kde ten se tu vzal? A o sýkorkách asi nic. Je tady i pár tabulek. Á, pán věší i budky, to bude asi velkéj fajnsmekr do přírody. No nenapiš mu na prázdnou stránku nějaký vzkaz!!! Přidáme pár obrázků, pozdravy a šup s tím zpátky do díry.

...A tak, milý Pepíku, máš to pěkný, nechod' sám a už si hejkní... Pá Tvá Máňa

O VZÁCNÝCH SMÍŘICKÝCH A OSTATNÍM KLESTÍ

Alej Smiřických vzácných zde roste přes sedmdesát let a ještě nám tu nějakou chvíli vydrží. Vždyť je to naše nenahraditelná značka.

Stromy bývají pro mnohé z nás určitým symbolem přírody. Dokonce i naše země je historicky spojena s krásným srdčitým listem lípy, kterou nalézáme v různých znacích a heraldických vyobrazeních. Proč je to zrovna tento strom, nevím, ale vždycky mi ten list připomene význam slova vlast. Téma stromů a jejich přírodní a estetické funkce je velice rozsáhlé. Znamenají život, čerstvý vzduch, chrání nás před rozpáleným sluncem, dávají nám teplo a ovoce, okouzlují nás svými tvary a barvami. Jsou pro nás všechny nepostradatelné. Pokud si nějakého vzrostlého jedince oblíbíme, těžko snášíme jeho ničení, sdílíme jeho neduhy. Takový poražený strom v nás probouzí pocit nepochopení a dost často i oprávněného rozčarování. Máme-li opravdu zájem o tyto statné spolčníky, musíme se o ně více zajímat a pečovat o ně.

NENECHAT VĚCI POMINOUT

I když je strom stromem a chceme je tu mít, je důležité připomenout, že ne vždy a všude jsou stromy takzvané na místě. Z krajinářského pohledu existuje něco jako bezleší. To neznamená nějakou poušť, ale prostě zdůraznění stavu v přírodě, kde pouze les není jedinou a nejpestřejší oázou života. Kam by se uchýlila mračna bohulibého hmyzu, kroutících se plazů nebo třeba nádherně rozkvetlých rostlin. Stromy ano, ale tam kde budou plnit svoji estetickou a přirozenou funkci. I každá stojící souška je také domovem těch, které snadno přehlédneme.

SÁZEJME, PEČUJME A OBDIVUJME

Starí jedinci postupně odcházejí, ale omladina se už dere za sluncem.

Před čtyřmi lety jsme se s kamarády rozhodli věnovat trocha péče o jednu starou ovocnou alej. Vzhledem k tomu, že je ochrana přírodních a kulturních hodnot naší nejenom soukromou iniciativou, požádali jsme město Smiřice o finanční podporu. Základním tématem byla záchrana staré odrůdy jabloně Smiřické vzácné a její návrat do místní krajiny. A tak nám náš kamarád Daniel Bozner sesbíral ze starých a zapomenutých jabloní rouby, které pak odcestovaly do šlechtitelského ústavu v Holovousích. Tam nám je další osvěcený kolega Aleš Matějček narouboval na vysokokmenné podnože a v zimě téhož roku se jablono vrátily zpět do své domoviny.

Pravda, byla tu taková námitka od bývalé učitelky základní školy paní Dostálové, že sázíme jednu odrůdu bez jedinců jiných, kteří zajistí její pravidelné opylování. Vzhledem k havarijnímu stavu dosavadních jedinců jsme to nepovažovali za úplně nejdůležitější argument. Koruny, pravděpodobně dceřiných stromů roubovaných přímo z mateřského jedince, který rostl původně v zámeckém parku, se ale nekontrolovatelně začaly rozpadat. Tato odrůda se také nehodí do alejí podél cest, protože má širokou rozložitou korunu, v tomto případě je ale místo přijatelné. Pro informaci, jak je to s těmi opylovači. Existují něco jako diploidní a triploidní odrůdy jabloní. Rozebírat jednotlivá specifika není pro běžného čtenáře nic záživného. V podstatě jde o genetiku. Každá odrůda nemůže sama sebe o jablka obohatit. Je tu více skupin, které se navzájem milují a to podle toho, jaké geny mají odlišné. Nikdy se vzájemně neopylí ty, v kterých teče ta samá míza. Je to trochu jednoduché vysvětlení, ale dá se i jednoduše pochopit. Staré jabloně pomalu z krajiny mizí a uvolňují místo pro své případné dřevnaté milence. V okolí nám ještě pár jiných odrůd roste, tak nechme zatím řešit spory včelami. Žádný učenec z nebe přeci nespadl. Co se tedy vlastně stalo? Vysadilo se dvacet vysokokmenných jabloní, které mají v naší krajině své místo, díky kterým zůstane naše vzácné doma. A než začne kypřet rodit, bude těch vysokokmennů okolo nás, doufejme, více. Budeme se o to snažit. Ještě jednou děkujeme za podporu.

VLKOVSKÉ DRUŽENÍ

A tak nám to v tom Vlkově pěkně dopadlo. Slovo dalo slovo a společně jsme udělali další záslužný počín. Je to už bezmála dvacet let, kdy jsme se s vlkovskými u Vachkova mostku náhodně setkali při uklidu černých skládek a průřezného odpadu podél cest. Jejich zápal nás velice mile překvapil. Právě na tomto místě jsme se po dlouhých letech znovu potkali, abychom zde společně obnovili starou jabloňovou alej odrůd Strýmka a Studničné. Sousedé teď rozjímají, zdali alej věnovat některé z místních významných osobností. Nabízí se například pojmenování po významném vlkovském legionáři Gustavu Duškovi (1891–1918). Oslavili jsme tedy dobrovolně 17. listopad smysluplnou prací. Úžasná společnost ti vlkováci. Nezůstalo jenom u povídání a rozhodli jsme se, že budeme v okrašlování našich domovin pokračovat a koordinovaně rozvineme vzájemnou spolupráci.

Nápadů je pozeňnaně. Jak by se vám třeba líbila obnovená přírodní pěší stezka ze Smiřic do Vlkova s rozcestníkem do Černošic? Byla by to zajímavá a využívaná alternativa cyklistické stezky ve směru na Jaroměř? To se teprve uvidí.

A čím zas příště znehodnotíme pár listů křídového papíru? Tak třeba jak se daří okrašlovat okolní obce, jestli se tam taky někdo zbláznil. Budeme vás informovat o průběhu realizace projektu Stezka Na Plivátkách, o pozemkovém spolku, o záchrané stanici v Jaroměři, zajímavostech z luhů a hájů nebo zase ukážeme na někoho prstem. Nechme to otevřené a užijme si raději s rodinou a přáteli vánoční čas. Mějte se hezky.

Za Český svaz ochránců přírody Smiřice David Stojan

Útulek pro psy

Útulek pro psy existuje ve Smiřicích již od roku 2003. Od 1. 1. 2010, kdy jej spravuje paní Edita Labíková, zde našlo přechodný domov 206 pejsků. Útulek má 8 kotců plus 2 kotce pro karanténu. V současné době zde přebývá 5 pejsků.

V útulku se pravidelně na jaře a na podzim konají školičky pro pejsky a jejich páničky – chcete-li, přijďte svého čtyřnohého partnera naučit základní ovladatelnosti, odstranit u něj nežádoucí návyky a celkově si ujasnit, jak a proč váš pes reaguje.

Od října 2011 funguje na útulku ve spolupráci se smiřickým Domem dětí a mládeže i kroužek pro děti, který má v letošním roce rekordních 17 členů ve věku od 7 do 15 let. Pro děti dále pořádáme pravidelně příměstské dětské tábory.

V roce 2018 plánujeme třetí ročník závodu HOP A SKOK aneb Agillity trochu jinak, který je určen všem těm, kteří se chtějí seznámit s agillity a prožít prima den se svým čtyřnohým partákem. Trénujeme pro radost každé pondělí v otvírací době.

Patronem našeho útulku je město Smiřice, které prostřednictvím pracovníků technických služeb zajišťuje péči o prostory útulku, za což jim velice děkujeme. Město také útulku pravidelně poskytuje dobrovolné vstupné ze „Smiřického hrnce“. Letos jeho návštěvníci přispěli krásnou částkou 11 444 Kč, která byla použita na provoz útulku.

Prioritou pro nás je krom kvalitní veterinární péče o naše pejsky výběr krmiva. Velice vstřícně, s osobním přístupem, pečuje o zdraví pejsků v útulku „náš“, smiřický, pan doktor MVDr. Jakub Kolář, veterinární ordinace VET Animal s.r.o.

Krmení se snažíme zajistit provozem našeho e-shopu www.primatllapky.cz s kvalitními psími a kočičími granulami, díky kterému pak německé granulky Josera můžeme dopřát i našim „útulkáčům“.

I letošní rok je naplněn příběhy, a bohužel ne všechny končí dobře. Příběh našeho bývalého svěřence Clarka – ten se po roce soužití novým majitelům znelíbil, avšak pro jeho opětovné umístění nebyli ochotni nic udělat. Clarka přivázali u trati, kde byl nalezen a po lživých tvrzeních policii majitelům navrácen. Ti jej pak bez odkladu nechali utratit. Smutné je, že se velichovský veterinární lékař nijak nepokusil ověřit jejich tvrzení a u Clarka bez odkladu provedl eutanazii.

Příběh pejska Kevina naštěstí skončil dobře, byť to tak zpočátku nevypadalo. Kevin byl nalezen opuštěný a dezorientovaný v Rodově. Bylo znát, že je mu minimálně 15 let, a že je téměř slepý a špatně slyší. Poté, co jsme jeho

fotografii umístili na web útulku, se našlo mnoho lidí, kteří by se ho chtěli ujmout, většina z nich už nějakého pejska doma měla. Protože ale Kevin špatně reagoval na štěkot ostatních útulkáčů a chtěl mít klid, hledali jsme pro něj klidné prostředí bez dalších pejsků. Naštěstí si Kevina na webu útulku našla dcera jeho majitelky, a tak se Kevin – vlastně 16 a půl roku starý Filípek – dostal zpět ke své paničce, která kvůli němu spolu s devítiletým jezevčíkem proplakala nejednu noc. Děkujeme všem, kteří se pejskovi snažili pomoci, protože jste nás utvrdili v tom, že je vás spousta, kterým osudy našich bezbranných čtyřnohých přátel nejsou lhostejné.

A ještě o jednu radostnou zprávu bychom se s vámi podělili: Molinka, jejíž příběh je s naším útulkem provázaný už mnoho let, se konečně zabydluje v novém domově. Molinčin příběh si můžete přečíst na našich internetových stránkách www.utulekpsusmirice.wbs.cz.

Bohužel šťastné konce střídají smutné začátky – v současné době máme na útulku pejska ve velmi špatném zdravotním stavu, v jakých podmínkách žil, to si ani nechceme domýšlet. I jeho příběh sledujte na našem webu.

Děkujeme všem za případnou podporu. Uvitáme antiparazitika, piškoty, konzervy, kovové stahovací obojky, nerez misky pro velké psy, dezinfekční a mycí prostředky, případně finanční prostředky, které můžete poukázat na účet číslo 155 765 20 27/3030.

Na Vaší návštěvu se těšíme v otvírací době:

pondělí 15:00 – 18:00

středa 16:00 – 18:00

neděle 15:00 – 18:00

Loutkové divadlo Smiřice

Vážení a milí příznivci loutkového divadla, rádi bychom Vás informovali o dění v uplynulém čase.

Malá bilance na úvod: v 91. sezóně divadla (2016/2017) bylo na repertoáru 5 her, které v 8 představeních zhlédlo téměř 500 malých i velkých diváků. Poslední hrou byla úprava pohádky Kašpárek v pekle, kterou jsme uvedli 28. dubna 2017 jako večerní představení pro dospělé.

Po ukončení sezóny loutky sice zaslouženě odpočívaly, ne tak ti, kteří je oživují. Největší a nejrozsáhlejší událostí v divadle byla přestavba sociálního zařízení, která probíhala od poloviny června až do poloviny srpna, WC bylo již dlouhodobě v nevyhovujícím stavu. Práce byly provedeny dodavatelsky v režii vlastníka budovy, tedy města Smiřice, děkujeme za tuto možnost. Další velkou událostí, která byla hrazena z dotací od města, která ale již probíhala svépomocí a dala nám loutkářům mnoho práce, byla rekonstrukce a obnova zvukařské techniky, aby diváci měli při představeních kvalitnější zvuk.

Loutkový soubor se také rozhodl přes divadelní prázdniny nacvičit novou hru Kašpárkovo varieté, která by byla výpravou i provedením vhodná na výjezdní činnost souboru, o kterou je velký zájem. Práce to byla tvůrčí, protože hra vznikala opravdu od nápadu po realizaci, od napsání scénáře, úpravy loutek,

návrhu a výroby scény, až po samotné nacvičení hry. Dílo se zrodilo a premiéru této hry jsme odehráli 9. září 2017 na slavnostech 120. let školství v obci Mostek, podle ohlasu malých diváků se velmi zdařila. Určitě ji někdy uvidí i smiřické děti.

Na závěr bychom chtěli prostřednictvím Zpravodaje oslovit ty, kteří by měli zájem rozšířit naši loutkářskou rodinu, aby se neostýchali mezi nás přijít a zkusit hrát si s námi. Nové členy souboru rádi uvítáme! Informace o programu a dění v loutkovém divadle najdete na www.loutkysmirice.webnode.cz.

Za loutkové divadlo Věra Kloučková

Pozvánky z Kulturního střediska Dvorana

Kulturní středisko Dvorana Vás co nejsrdečněji zve na následující kulturní akce v období ledna až srpna 2018:

16. 2. od 20.00 hodin – Ples KULTURNÍHO STŘEDISKA Dvorana, s.r.o.
Rezervace již probíhají, prodej vstupenek bude zahájen 3. 1. 2018.

18. 2. od 15.00 hodin – KARNEVALOVÁ SHOW

Pořad plný humoru, dětských písniček a soutěží v podání Hudebního divadla Hnedle vedle.

KD Dvorana Smiřice, vstupné děti 20 Kč, dospělí 40 Kč.

3. 3. od 17.00 hodin – KONCERT „HUDEBNÍ LÁSKY“

Zpěv a varhany Hanka Juričková. Kaple Zjevení Páně, vstupné dobrovolné.

6. 3. od 14.00 hodin – PŘEDNÁŠKA „Historie a heraldické znaky nejen Smiřických, ale i ostatních rodů, které žily v našem městě“

Přednáška Zdeňka Chramosty o rodech a rodinách, které žily v našem městě, jejich historii a heraldických znacích, které užívaly. Smiřičtí se málem stali vladaři Českého království a Šternberkové mají zase ten nejhezčí znak. Také se dozvíte to, proč mají Smiřice ve znaku most a čtyřlístek.

KD Dvorana, vstupné 20 Kč.

17. 3. – 1. 4. – SMIŘICKÉ SVÁTKY HUDBY – 15. ročník

Kaple Zjevení Páně (viz program na vedlejší straně)

26. 3. od 16.00 hodin – VELIKONOČNÍ TVOŘIVÁ DÍLNA

Rezervujte si včas vstupenky na tvořivou dílnu, na které si budete moci vyrobit velikonoční dekorace opět pod vedením zkušené lektorky paní Věry Dvořákové.

KD Dvorana, vstupné 50 Kč (termín rezervací a zahájení předprodeje bude včas upřesněn).

10. 4. od 10.00 hodin – O PEJSKOVI A KOČIČCE

Příběh o tom, že láska dvou zvířátek je stejná jako láska dvou lidí. Pohádka nejen pro děti z mateřských škol, ale i pro rodiče s dětmi na rodičovské dovolené.

KD Dvorana, vstupné 40 Kč.

13. 4. od 19.00 hodin – Vystoupení travesti skupiny Screemers

Oblíbená travesti skupina se opět představí v novém zábavném pořadu.

KD Dvorana, vstupné 280 Kč (termín rezervací a zahájení předprodeje bude včas upřesněn).

27. 4. od 19.00 hodin – MŮŽU K TOBĚ?

Děj této komedie, která je napsána pro soubor Divadla Artur, se odehrává v psychiatrické ordinaci doktora Flojda a v místním bistru před ordinací, které vede paní Kubičková a které slouží jako čekárna pro pacienty. Situační komedie přibližuje s humorem a ironií zamotané mezilidské vztahy a také psychické novodobé civilizační problémy, které naši předci vůbec neznali a které jsou dne pro některé z nás leckdy nepřekonatelnou překážkou.

KD Dvorana (výše vstupného a termín rezervací a zahájení předprodeje budou včas upřesněny).

7. 5. – Vítání máje s Hradeckem

Nádvoří smiřického zámku

2. 6. od 19.00 hodin – koncert v rámci festivalu komorní hudby CAMERATA NOVA NÁCHOD

Kaple Zjevení Páně

9. 6. od 17.00 hodin – SMIŘICKÝ HRNEC 2018

(30. ročník hudebního festivalu)

Fotbalový stadion SK Smiřice

červenec – od 20.00 hodin – VYSTOUPENÍ REVIVALOVÉ KAPELY

Fotbalový stadion SK Smiřice – program je v jednání, termín bude včas upřesněn.

25. 8. – IV. ROČNÍK ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

Cyklozastávka u Apače – program bude upřesněn. Vstup volný.

Na setkání s Vámi se těší

Renata Chmelařová, kulturní referent KS Dvorana Smiřice

Smířické svátky hudby 2018

17. BŘEZNA – 1. DUBNA 2018

15. ROČNÍK MEZINÁRODNÍHO VELIKONOČNÍHO FESTIVALU V ZÁMECKÉ KAPLI VE SMÍŘICÍCH

I. koncert:

Zahajovací koncert

sobota 17. 3. 2018 – 19 hod.

Janáčkův komorní orchestr

Severáček – dětský pěvecký sbor

Jaroslav Svěcený – housle

Karel Untermüller – viola

Tomáš Töpfer – umělecký přednes

Slavnostní úvodní koncert se ponese ve znamení hudební oslavy 15. ročníku Smířických svátků hudby a 100. výročí vzniku Československé republiky.

II. koncert:

Klasika a jazz bez fraku

neděle 18. 3. 2018 – 19 hod.

Jaroslav Svěcený – housle

Tom Vybíral Trio:

Tomáš Vybíral – kontrabas a bicí

František Krτίčka – piano, vibrafon a aranže

Ondřej Štajnochr – kontrabas a baskytara

Collegium Jaroslava Svěceného

Roman Šmucler – průvodní slovo

Setkání špičkových českých interpretů různých žánrů nabídne ve festivalové premiéře zcela mimořádný zážitek.

III. koncert:

Strhující rytmy Jižní Ameriky

středa 21. 3. 2018 – 19 hod.

Jaroslav Svěcený – housle

Ladislav Horák – akordeon

Radek Krampfl – vibrafon

Vít Švec – kontrabas

Jan Pokorný (Český rozhlas)

– průvodní slovo

Nejen latinskoamerická hudba, ale i swing a klasika zazní také premiérově ve smířické kapli.

IV. koncert:

Cigánski Diabli (Slovensko)

& Jaroslav Svěcený

čtvrtek 22. 3. 2018 – 19 hod.

Program:

V. koncert:

Na Vivaldiho!

sobota 24. 3. 2018 – 19 hod.

Jaroslav Svěcený

– housle a role Antonia Vivaldiho

Zdeňka Žádníková Volencová

– role Anny Giro a Camilly Vivaldi

Michaela Káčerková – virginal

Virtuosi Pragenses Collegium

Mimořádný koncertní galavečer, ve kterém přední čeští virtuosoové hrají nejen původní hudební party aneb Co jste o Antoniovi možná nevěděli... Antonio Vivaldi. Fenomenální houslista, nadčasový skladatel nebo i život milující muž... Festivalová premiéra.

VI. koncert:

Jaroslav Svěcený a Magistri (unikátní orchestr příčných fléten)

neděle 25. 3. 2018 – 19 hod.

Jaroslav Svěcený – housle

Lucie Tóth – klavír

Magdalena Tůmová Bílková – flétnistka, umělecká vedoucí a laureátka Pražského jara

Slavné české a světové melodie v originálním zvukovém provedení zazní ve Smířicích vůbec poprvé.

VII. koncert:

Velikonoční varhanní koncert

středa 28. 3. 2018 – 19 hod.

Pavel Svoboda – varhany

Jaroslav Svěcený – housle

Marek Zvolánek – trubka

Eva Garajová – mezzosoprán

Nádherný zvuk varhan, houslí, trubky a zpěvu v podání vynikajících sólistů navodí sváteční atmosféru galavečera.

VIII. koncert:

Sváteční hudební setkání

čtvrtek 29. 3. 2018 – 19 hod.

Lubomír Brabec – kytara

Jaroslav Svěcený – housle a průvodní slovo

Žofie Vokálková – flétna

Španělská kytara spolu se zvukem flétny a houslí vytvoří čarovnou náladu ve smířické Kapli Zjevení Páně.

IX. koncert:

Velikonoční recitál Julie Svěcené

sobota 31. 3. 2018 – 19 hod.

Julie Svěcená – housle

Václav Mácha – klavír

Jan Šťastný – umělecký přednes

Sváteční recitál letošní laureátky prestižní Mezinárodní houslové soutěže Tibora Vargy ve švýcarském Sionu, který bude umocněn mluveným slovem herce Jana Šťastného.

X. koncert:

Slavnostní závěrečný galavečer

neděle 1. 4. 2018 – 19 hod.

Jaroslav Svěcený a Julie Svěcená – housle

Karla Bytnarová – mezzosoprán

Silvija Ščerbavičiūtė – flétna (Litva)

Jitka Navrátilová – cembalo

Virtuosi Pragenses – komorní orchestr

Barokní hudba v barokní Kapli Zjevení Páně završí patnáct úspěšných let trvání festivalu Smířické svátky hudby.

Doprovodná akce:

Výstava malíře, grafika a ilustrátora

Josefa Velčovského.

Rezervace vstupenek prostřednictvím e-shopu na www stránkách festivalu

www.festival.mestosmirice.cz

Předprodej zajišťuje Kulturní středisko Dvorana s.r.o., tel. 602 316 525,
e-mail: kultura@mestosmirice.cz

Změna programu vyhrazena.

Místní organizace svazu důchodců ČR, z. s., Smiřice

MO SD ČR, z.s. Smiřice měla ke dni 10. 10. 2017 celkem 305 členů, z toho 244 žen a 61 mužů. Organizace se řídí plánem akcí, který byl schválen na výroční členské schůzi. Informace získávají členové od svých důvěrníků a ve vývěsní skříňce organizace.

TURISTICKÉ VÝLETY

se těší stále většímu zájmu našich členů. V červnu jsme navštívili soukromé arboretum a alpinárium v Sedloňově, které vybudovali manželé Grulichovi. Obdivovali jsme cizokrajné dřeviny a rostliny. O tento zahradnický skvost nyní pečují paní Grulichová, která pokračuje v obdivuhodné práci svého manžela.

V září jsme se vypravili na Malou skálu a Besedické skály – procházka skalami a krásnou přírodou podél řeky Jizery byl zážitek.

Autobusové poznávací a kulturní zájezdy jsou velice oblíbené, někdy se musí pro velký zájem opakovat. Stalo se tak u zájezdu na Letiště Václava Havla v Praze a do Břevnovského kláštera, který se konal v květnu a červnu. Bylo velice zajímavé projet celé letiště s odborníkem „na slovo vzatým“. A prohlídka Břevnovského kláštera s průvodcem? To bylo něco...

V červnu jsme navštívili zámek Janský vrch a jeskyně Na Pomezí. Obě akce se konaly se zajímavým výkladem průvodců. V září jsme se podívali na zámky Lysice a Rájec nad Svitavou.

V říjnu se konal zájezd do automobilky Mladá Boleslav a následně pak prohlídka hradu Kost. Viděli jsme celý provoz od zpracování plechu, montáž, až po výjezd nového automobilu. Navštívili jsme muzeum automobilky. Na hradu Kost nás s historií hradu seznámil průvodce. Tentokrát nám „přšlo štěstí“. V říjnu se také konal již tradiční nákupní zájezd do Polska – Kudowa Zdrój. Zájezd byl plně obsazen.

V listopadu pro nás PharmDr. Lenka Svobodová připravila zdravotnickou přednášku s „nácvikem relaxačních technik“.

V prosinci připravujeme:

- 8. prosince zájezd na „Advent“ na zámku v Ratibořicích
 - 29. prosince zájezd do divadla Pardubice – muzikál Kiss my Kate
- Členové budou svými důvěrníky informováni.

SPOLUPRÁCE

Městský úřad Smiřice s Nadačním fondem Veolia uskutečnil pro členy akci „Věk je jen číslo“ s Davidem Hufem se cvičením a povídáním o zdravém životním stylu.

Byl zahájen semestrální kurs VU3V – cestování, který zajišťuje Městský úřad Smiřice ve spolupráci s Českou zemědělskou univerzitou, fakultou provozně ekonomickou v Praze. Kurz navštěvuje 20 studentů. Dalších 10 našich členů si rozšiřuje vědomosti na U3V, kterou pořádá pedagogická fakulta v Hradci Králové.

V rámci projektu „Senioři komunikují 2017“ zorganizoval Městský úřad Smiřice počítačový kurz.

Kulturní středisko Dvorana, s. r. o., Smiřice, pro nás připravilo „Tvořivé dílny“, kde pod odborným vedením naše ženy vytváří dekorace k různým účelům. Kulturní středisko pro nás dále připravilo Den seniorů“ s vystoupením žáků ZUŠ Smiřice a písničkovým putováním s členem a kapelníkem Velkopopovické Kozlovky Dodo Slávikem a přednášku „Pyramidy v Bosně“.

Naši členové využili nabídky městské organizace SD Hradec Králové a zúčastnili se rekreaci v hotelu MAS Sezimovo Ústí, hotelu Relax a na Lesní boudě v Krkonoších. MěO SD HK nám poskytla zlevněné vstupenky na filmové představení „Anděl Páně 2“ do kina Central v Hradci Králové.

SPORT

V květnu se 9 našich členů zúčastnilo soutěže v bowlingu v areálu A-Sport Malšovice, kterou pořádala Městská organizace SD ČR Hradec Králové. Umístění – muži: 3. místo – Jiří Hroch, ženy: 1. místo – Jiřina Hrochová, 2. místo – Alena Kleandrová.

V letním období jsme sportovali za penzionem a připravovali se na V. letní sportovní hry v Borohrádku.

V září si 10 našich členů vyzkoušelo a zasoutěžilo ve střelbě z malorážky na střelnici Klubu střelců Smiřice, jehož členové se nám plně věnovali.

Členky naší organizace se zúčastňují pravidelného cvičení Sokola, jógy a uvolňovacího cvičení páteře a kloubů.

Navázali jsme velice dobrou spolupráci s Klubem kuželkářů Zálabák, který umožňuje našim zájemcům vždy ve středu 1x za čtrnáct dnů koulet kuželky.

Děkujeme za spolupráci Městskému úřadu Smiřice, Kulturnímu středisku Dvorana s. r. o. Smiřice, Klubu střelců Smiřice, Klubu kuželkářů Zálabák, ZUŠ Smiřice a MěO SD Hradec Králové. Městskému úřadu Smiřice a obecním úřadům Černožice, Habřina, Holohlavy, Sendražice a Skalice děkujeme za poskytnutí finanční pomoci pro plnění našeho plánu akcí.

Stanislava Klimešová, předsedkyně MO SD ČR, z. s. Smiřice

Sportovní hry seniorů

Letos byly už po páté pořádány celokrajské sportovní hry seniorů, a to zimní, jejichž pořadatelem jsou senioři z Nové Paky s účastí okolo 300 sportovců, a pak letní, které po tři roky probíhaly ve Skřivanech a letos již podruhé v Borohrádku. Letních her se účastní okolo 500 sportovců. Koncem roku jsou vždy pořádány ještě krajské závody v plavání v plaveckém bazénu v Hradci Králové s účastí do 100 plavců. Senioři z naší organizace, ať už ze Smiřic, Černožic nebo Holohlav, se pravidelně účastní těchto sportovních klání již od druhého ročníku. Letos jsme měli posily i ze Sendražic a Skaličky. Při závěrečném hodnocení byli vždy naši členové i mezi těmi na medailových pozicích.

Ze zimních her, které probíhají v krásném prostředí novopacké Máchovky, jsme letos dovezli 6 medailů. Nejúspěšnějším soutěžícím byl Jiří Hroch, který získal 3 medaile – 2 zlaté, za bowling a střelbu pukem na branku, a stříbrnou za kuželky. Za střelbu pukem na branku se sešli ve své kategorii na stupních vítězů všichni tři z naší organizace, a to se zlatem již jmenovaný Jiří Hroch, se stříbrem Josef Charousek a bronzem Jaromír Klapka. Poslední medaili získala za bowling Hana Davidová. Těchto her se zúčastnilo celkem 18 našich členů.

V Borohrádku, na letních hrách, jsou vždy sportoviště rozmístěna téměř po celém městě, od školy, hřiště, kulturního domu až po Domov seniorů. Letos se z naší organizace účastnilo 29 soutěžících a dovezli jsme 18 medailů. A to jsme kromě stolního tenisu závodili ve všech vypsáních disciplínách a také ve všech jsme měli nějakou medaili. Za běh na 200 metrů měla zlatou Hana Macháňová, v diskolfu měli zlatou Jaroslava Klapkovu a Jiří Hroch, v hodu rybářským prutem měla stříbrnou Marie Kormundová a bronzovou Jiří Mikulka, který získal ještě stříbrnou medaili za pétanque. Ve florbalu získali po zlaté medaili Jiřina i Jiří Hrochovi a stříbrnou Miroslav Macháň. Nejúspěšnějšími sporty – se 4 medailemi, byly šípky a střelba ze vzduchovky. Za šípky získali medaili – zlatou Stanislava Klimešová a Jaromír Klapka, bronzovou Hana Davidová a Petr Cvejn. Za střelbu ze vzduchovky měl zlatou Josef Knap a bronzovou Alena Kleandrová, Jiří Bednář a Petr Cvejn. Za házení kroužků na trn získal stříbrnou medaili Josef Knap. Ještě dalších 15 soutěžících se umístilo od čtvrtého do desátého místa.

Krajská soutěž v plavání se letos konala v měsíci listopadu už po čtvrté. Účastníme se pravidelně každým rokem většinou v pěti lidech. Vždy jsme měli větší počet medailů, než bylo nás, účastníků. Letos poprvé se plavání zúčastnily pouze 3 závodnice a vybojovaly 4 medaile. Hana Macháňová měla zlatou medaili za 100 m volný způsob a stříbrnou za 50 m znak. Marie Bartošová získala zlatou medaili za 50 metrů volný způsob a stříbrnou za 50 metrů prsa.

V měsíci červenci se konaly celostátní sportovní hry ve Frýdku-Místku. Na tomto klání jsme ani tentokrát nechyběli a měli jsme tam tři naše zástupce

– manžele Hrochovi a Hanu Macháňovou, která získala pro Východočeský kraj 3 medaile – zlatou za běh na 50 metrů, zlatou za běh s míčkem na pálce a bronzovou za běh s kolečkem se zátěží.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem účastníkům sportovních her za vzornou reprezentaci naší organizace a pozvat mezi nás i ostatní zájemce. Pořadatelé měli vždy zajištěné pěkné počasí, takže jsme si všichni společně užívali pěkných dnů.

Marie Kormundová

SK Smiřice – oddíl kopané

SEZÓNA 2016/2017

Muži: 11. místo krajská I. B třída, 26 bodů, skóre 43:56, nejlepší střelci – Ponikelský 9x, Šimek 8x, Bednář 6x.

Po slušném podzimním mužstvu opustili Ponikelský a Bednář, což představovalo 14 branek. V týmu skončil Bednář i jako trenér, a tak se vrátil Mirek Hradský. Jeho znovupůsobení však trvalo jen krátce. Mužstvo převzali Černý a Tarantík a s vypětím všech společných sil se podařilo kraj zachránit.

Starší příprava svou soutěž suverénně vyhrála a mužstvo, vedené Michalem Středou a Otou Rejekem, na jaře neztratilo ani bod! Tým získal 94 bodů při skóre 218:62, když nejlépe střelili Středa 53x, Polák 39x, Kopecký 24x, Havel 20x, Burian J. 19x.

Velice dobře se prezentovala mladší příprava, vedená Davidem Blažkem a Josefem Hájkem. V týmu je mnoho talentů, se kterými je třeba dále pracovat. Statistika 47 bodů, skóre 174:200. Nejlepší střelci Burian M. 71x, Hofman Jakub 45x, Blažek 16x.

SEZONA 2017/2018

I v této sezoně máme v soutěžích 3 týmy. Mladší a starší přípravku však, až na pár výjimky, tvoří stejní hráči. Starší příprava pak doplácí na svůj věkový hendikep, a proto většinu svých zápasů prohrála. Je však vidět, že zkušenosti z těžkých bojů hráči využívají mladšími, kde si vedou velice dobře.

Bohužel totéž nelze říci o našich mužích, kteří jsou v krajské I. B třídě na 14. příčce se 6 body. Je však třeba podotknout, že zmíněných 6 bodů jsme získali v posledních kolech (v Nové Pace a se Skřivany). Zdá se, že by se mohli blýskat na lepší časy. Tým, vedený Zdenkem Káranským a Petrem Šubjakem, v posledním kole zajíždí do Rudníku a je potřeba obě výhry potvrdit.

Chtěl bych touto cestou poprosit širokou smiřickou veřejnost (samozřejmě okolní obce nevyjímaje) o pomoc mládežnickým týmům, a to jak děti jako hráče a rodiče jako trenéry. Informace na stránkách klubu. Trenéry zaškolíme. Závěrem bych chtěl čtenářům popřát jménem SK Smiřice hodně zdraví a úspěchů v roce 2018.

Martin Černý

Klub střelců Smiřice v roce 2017

Podobně jako v roce předchozím, i letos se členové Klubu střelců Smiřice, z. s., věnovali zejména úpravám areálu spolkové střelnice. V rámci brigádnické činnosti, která opět zahrnuje více než dva a půl tisíce pracovních hodin, se podařilo dokončit protihlukovou stěnu na pravém bočním valu a v prostoru brány, protihluková izolace byla instalována na první zástěnu v dopadišti, vnitřní stěnu střeliště a do dalších střeleckých boxů. Za účelem snížení hlukčnosti a posílení bezpečnosti byly na první a také na druhou zástěnu v dopadišti zavěšeny koberce a lícová strana čelního valu spolu s částí pravého bočního valu byla obložena protihlukovou izolací a panely KINGSPAN. Z bezpečnostních důvodů jsme sáhli také ke smýcení stromů na pravém bočním valu, které zasahovaly až nad cyklostezku a představovaly potenciální riziko pro její uživatele. Na přelomu října a listopadu byla provedena výměna drátěného oplocení podél cyklostezky za oplocení z betonových panelů. Posunem linie nového oplocení směrem k valu se výrazně zvýšila přehlednost a bezpečnost úseku cyklostezky, který vede podél střelnice.

Opomenut pochopitelně nezůstal ani vnitřní prostor střelnice a její vybavení – pravidelnou odbornou revizí prošly veškeré elektrické rozvody a elektrické vybavení, spalínové cesty a spotřebiče paliv, zkontrolovány a případně aktualizovány byly všechny výstražné cedule, bezpečnostní tabulky a samolepky. Celý vnitřní prostor střelnice je s ohledem na bezpečnost nyní monitorován kamerami se záznamovým zařízením, které posiluje bezpečnost zejména při výcviku žadatelů o zbrojní průkaz.

Aktualizován byl rovněž i Provozní řád střelnice a znalecký posudek ve věci posouzení způsobilosti střelnice k bezpečnému provozu. Střelnice také prošla kontrolou ze strany Policie České republiky, hygieny a živnostenského úřadu. Všechny tyto uvedené kontroly proběhly bez závad.

V rámci své vedlejší spolkové činnosti Klub střelců Smiřice, z. s., poskytl personální a provozně technické zázemí pro 15 zkoušek odborné způsobilosti pro

získání zbrojního průkazu a uspořádal 8 přípravných kursů, kterým prošly bezmála dvě stovky žadatelů o zbrojní průkaz. V návaznosti na změnu legislativy byla v letošním roce provedena dvojí aktualizace výukových materiálů, které v rámci přípravných kursů poskytujeme jejich absolventům.

Klub střelců Smiřice, z. s., i v letošním roce pokračoval ve spolupráci s Domem dětí a mládeže, konkrétně s kroužkem mladých vzduchovkářů, zajistil výcvikové střelby členů Městské policie Smiřice a nově poskytl možnost vyzkoušet si střelbu z krátkých i dlouhých malorážových zbraní zájemcům z řad místní organizace Svazu důchodců.

Vlastní střelecká činnost našich členů se omezila pouze na příležitostné kondiční střelby a účast na závodech zejména v Hostinném a v Nových Lesích, kde se výborně umísťuje náš člen Jiří Laburda. Další náš odchovanec a člen Michal Štěpán již střílí za reprezentaci ČR s výbornými výsledky. Za ty největší považujeme deváté místo v jednotlivcích na Mistrovství světa ve Francii (Handung World Shot XVIII v praktické střelbě dle pravidel IPSC s 1 418 účastníky ze 75 zemí), třetí místo v národních družstvech tamtéž a první místo v CZ Super Six divize Production Overall, která byla součástí a zároveň slavnostním vrcholem tohoto MS. Dalším skvělým výsledkem v letošním roce je Michalovo třetí místo v jednotlivcích na Mistrovství republiky v Hodonících.

Závěrem bychom rádi poděkovali městu Smiřice za jeho vstřícnost při řešení záležitostí týkajících se provozu střelnice a v neposlední řadě také za finanční příspěvek z obecního rozpočtu, který byl využit při realizaci výše uvedených technických úprav areálu střelnice.

Za Klub střelců Smiřice, z. s.
Václav Klimeš, předseda

Z tenisových kurtů

TENISOVÉ ČTYŘHRY 2017

Čtrnáctý ročník turnaje se uskutečnil 3. června 2017 na smiřických tenisových kurtech, za účasti 10 dvojic. Vítězi turnaje se stali R. Jasínek – J. Šafránek, druzí skončili P. Filip – L. Šedivý, místo třetí vybojovali P. Komenda a M. Špryňar. Ceny pro vítěze věnovala fa BDK-GLASS, spol. s r.o. Smiřice.

LOSOVANÉ ČTYŘHRY

Zajímavý turnaj losovaných dvojic zorganizovala koncem září Petra Lžíčarová, zúčastnilo se 14 hráčů, z toho 4 ženy. Losovalo se nejen složení dvojic, ale losovány byly rovněž ceny, které věnovaly firmy Vaillant, Stebau, AutoCont a město Smiřice.

PAMĚTNÍCI 2017

Sobota 2. září 2017 patřila tradičnímu turnaji „Pamětníků“, bývalých i současných členů místního tenisového oddílu, starších čtyřiceti let. Sehrán byl již 41. ročník tohoto turnaje jednotlivců. 12 hráčů bojovalo o vítězství ve čtyřech kategoriích. Ve skupině nad 40 let vybojoval vítězství J. Šafránek před druhým Z. Součkem a třetím J. Šupíkem. Skupinu nad 50 let vyhrál J. Mazák, druhé místo obsadil P. Filip před třetím P. Rouskem. Pořadí ve skupině nad 60 let bylo následující: P. Rohlena, J. Říha a J. Fabián. Ve skupině nejstarší zvítězil M. Plšek nad J. Koudelkou.

Své kolegy přišli alespoň pozdravit bývalí hráči B. Šmejda, J. Poláček a zakladatel turnaje V. Svatoň.

POSVÍCENSKÉ ČTYŘHRY

Na závěr letošní tenisové sezóny byl v sobotu 7. října sehrán turnaj ve čtyřhrách, ve kterém se utkalo 6 dvojic. Vítězi se stali Filip–Šedivý před dvojicí Hradecký–Šafránek a Mazák–Rohlena. Turnaj zorganizoval Petr Filip.

Ing. Milan Plšek, foto a popis: Vl. Sladký

Setkání po padesáti letech

V letošním roce je to právě padesát let, co jsme přijely poprvé do městečka Smiřice plné očekávání věcí příštích a plné optimismu, který patří k bezstarostnému věku dospívajících patnáctiletých dívek. Sjely jsme se zde doslova z celé republiky, abychom získaly výuční list na tehdejší Odborném učilišti v oboru průmyslový drůbežář.

Dodnes si pamatuji, jak nekonečná se mi zdála cesta z vlakového nádraží k místnímu zámku, kde jsme prvním rokem žily na internátě. Byly jsme ubytované ve velkých pokojích, spaly na patrových postelích (18 dívek na pokoji!). Radovaly jsme se nadšeně z nového prostředí, navštěvovaly jsme tzv. „taneční čaje“, kde nás učili tančovat kluci Krtičkovi, s místními kluky jsme o vycházkách v zámeckém parku hrály na kytaru nebo se chodily koupat na koupaliště u řeky Labe. Z tohoto místa mám já vzpomínku oproti jiným navíc. V zápise městské kroniky je pravděpodobně i záznam o tom, že v roce 1967 došlo ve Smiřicích k výbuchu podomácky vyrobené třaskaviny. Já byla tou dívkou, která byla s dalšími čtyřmi kluky zraněna ve chvíli, kdy jeden z nich přinesl na koupaliště lahvičku s jakýmsi práškem, která mu v ruce explodovala... První pomoc nám poskytovala sestřička ze zdejšího zdravotního střediska. (Teprve při pozdější rozmluvě s ředitelkou školy jsem zjistila, že to byla její tchyně.)

Na ředitelku Střední školy potravinářské ve Smiřicích Ing. Emu Baborákovou jsem se v loňském roce obrátila s prosbou, zda by bylo možné uskutečnit setkání absolventek učiliště po padesáti letech. Ona ochotně vyhledala v archivních materiálech adresář tehdejších žáček, který mi zaslala. Podářilo se mi dohledat většinu absolventek, které přijely zavzpomínat do míst, kde prožily hezké dva roky. První ve Smiřicích a druhý v Černožicích na novém internátě v blízkosti tehdejšího kombinátu na zpracování drůbeže. Praxi jsme absolvovaly v různých drůbežářských podnicích – v Opočně, Teplicích nad Metují a také v Černožicích.

Paní ředitelka nám nabídla možnost využít ubytování a uskutečnit setkání právě v místě tehdejšího internátu v Černožicích, kde jsme byly tehdy ubytované.

Přijely jsme po padesáti letech (6. 10. 2017). Pro mnohé účastnice bylo setkání dojemným překvapením, když se mohly ubytovat dokonce na stejném pokoji, jako před lety. S jakousi nostalgií jsme vzpomínaly na uplynulý čas, a pro všechny to byla nezapomenutelná autentická atmosféra místa. Přišel mezi nás i náš bývalý mistr odborného výcviku, později ředitel školy Ing. Miloš Konečný, který vzpomínky na začátky a vznik školy doplnil také fotodokumentací.

Paní ředitelka Baboráková nás seznámila s celkovou koncepcí výuky na současné střední škole a provedla nás i prostorami, kde studenti získávají praktické dovednosti. Byly jsme mile překvapeny, jaké možnosti jsou dnes studentům poskytovány pro jejich rozvoj. Vzpomínaly jsme na naše tehdejší skromné poměry (odborné učiliště bylo na samém začátku).

Občerstvení na naše setkání nám připravili žáci se svými učiteli odborného výcviku, a to ve formě teplé i studené kuchyně a s cukrářskými a pekařskými výrobky. Vše bylo naprosto chuťově vynikající a vizuálně oko potěšující. To nás také utvrdilo, že z této školy odcházejí absolventi skvěle připraveni na výkon svého povolání. Bývalý internát v Černožicích se proměnil v praktické i hezké

středisko zaměřené na praktickou výuku všech vyučovaných oborů. Nadchl nás i celý areál školy ve Smiřicích, studenti zde mají opravdu dobré podmínky. Přejeme, aby se i v budoucnu Vaše škola mohla dále rozvíjet, neboť to, že zde stále existuje střední školství, je i přínosem pro město samotné.

Město Smiřice i obec Černožice změnily za uplynulých padesát let svou tvář, jejich rozvoj je vidět na každém kroku. Přejeme všem, kteří zde žijí, mnoho pohody a děkujeme za přátelské přijetí.

Jménem dvaceti účastnic setkání, bývalých absolventek Odborného učiliště – oboru průmyslový drůbežář v letech 1967/69, děkuji touto cestou všem pracovníkům i žákům nynější potravinářské školy, kteří nám umožnili strávit ve Vašem kraji příjemné chvíle. Zvláštní poděkování patří paní ředitelce Ing. Emě Baborákové, která věnovala nejen při přípravě setkání, ale i při jeho samotném průběhu svůj volný čas.

Za dvacet účastnic setkání
Liščáková Daniela, Netolice

Smiřický stavitel Ing. Robert Čeřovský

Obdržel jsem dopis od pana Radima Čeřovského s žádostí o pomoc při pátrání po žijících členech smiřické větve rodiny Čeřovských, informaci o stavební firmě Ing. Robert Čeřovský nalezl na webových stránkách pana Andryse. I s ohledem na to, že dům, ve kterém bydlím, tedy čp. 315, byl výše uvedeným stavitelům navržen a postaven, rozhodl jsem se zapátrat a získat co nejvíce informací o firmě i rodině.

Ještě po válce žily ve Smiřicích na Palackého ulici dvě rodiny Čeřovských. Rodina Karla (1902–1927) bydlela v čp. 92, bývalá pošta, poté dům cukrovarský a nyní dům pana Firkušného. Měli dceru Libuši, provdaná byla Brentnerová, která mě učila na zdejší ZŠ. Později se i s rodinou odstěhovala do Prahy, měla syna Jaroslava. Rodina stavitele Ing. Roberta Čeřovského (1883–1931), byl strýcem Karla, bydlela v čp. 97, nízký domek bez oken vedle prodejny textilu Pelema. Měli dceru Irenu, pro kterou postavili čp. 96, dnes rehabilitace.

V necelých padesáti letech umírá Robert na mozkový nádor, vedení firmy se ujímá jeho žena Anna, odborným garantem byl stavební technik pan Smotlacha ze Sendražic. Po vítězství pracujícího lidu, následném pronásledování a likvidaci živností odchází potomstvo Roberta do Liberce. Paní Anna Čeřovská byla též krátce vězněna.

O zajímavých osudech Čeřovských a konci jejich působení ve Smiřicích napsal velmi zajímavý článek pan Radim Čeřovský z Prahy a poskytl ho pro zveřejnění v tomto Zpravodaji (na vedlejší straně). Je rovněž autorem velice pečlivě a podrobně zpracovaného rodokmenu rodu Čeřovských, který má zpracován až do poloviny 17. století, kdy začínají dnes dostupné matriky.

Milan Plšek, 11. 7. 2017

Smiřice – konec hořické větve Čerovských

Pravděpodobně poslední mužští potomci jedné větve Čerovských, jejíž počátek máme doložený v 17. století v Hořicích, žili v 1. polovině 20. století ve Smiřicích. Příběhy jejich rodiny by vydaly na román, který by mohl hezky vystihnout také historický a společenský vývoj tohoto města na Labi – od dob, když ještě bylo v majetku rakousko-uherské císařské komory, přes období jeho rozvoje poté, co zdejší panství roku 1863 koupil baron Liebieg, i přes období dvou světových válek, až po dobu po únoru 1948.

Začátek je jako u pohádky: hořický krejčí Josef Čerovský měl s manželkou Dorotou tři syny. Ti dva mladší, František (*1801) a Jan (*1805), zůstali v Hořicích, a stejně jako jejich otec se věnovali krejčovství. Nejstarší byl Josef (*1799), a ten se vydal do světa. O jeho studiu lékařství ani vojenské dráze nic bližšího nevíme, ale – podle matričních záznamů o jeho potomcích – zastával už v r. 1829 asi docela drsnou funkci polního lékaře či ranhojiče u c. k. 11. pěšího pluku „Reiner“.

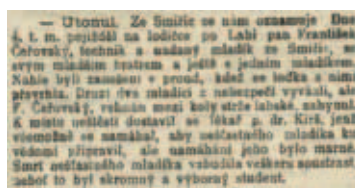

Infanterie-Regiment Nr. 11 byl historicky nejstarší pluk rakousko-uherské armády, vznikl již v roce 1630 ve Slezsku, a základem pro jeho vytvoření se stalo pět rot tehdejšího pěšího pluku Albrechta z Valdštejna (číslování pluků je až z roku 1769). Do konce 19. století pluk vystřídala více než 30 mírových posádek a zúčastnil se řady válečných tažení. Majitelem pluku byl v letech 1801 až 1854 arcivévoda Joseph Rainer (vojákům se proto říkalo Reineráci). V letech 1814 až 1830 byl tento vojenský útvar posádkou v Praze, 1842 až 1847 v Josefově, pak v Mohuči, v roce 1853 zakotvil v Písku. V parčíku v písecké Budovcově ulici je také tzv. Melegnanský pomník (lev sápadící se na dva hady, autorem je Emanuel Max), připomínající hrdinství vojáků 11. pěšího pluku v bitvách u Melegnana a u Solferina v r. 1859, kdy padlo 872 vojáků a důstojníků.

Kdy a jak se seznámil vojenský lékař z Hořic Josef se svou budoucí ženou Františkou nebo kdy a kde se vzali, to nevíme. Františka – rozená Vacková – ale už zřejmě měla za sebou nějakou romantickou, ovšem nelegitimní epizodu: v r. 1825 se jí v Praze narodila a u sv. Apolináře byla pokřtěna dcera Josefa. Františka pocházela ze Smiřic, měla tam rodiče a tak tam tedy po svatbě žila i se svými třemi dětmi: v r. 1829 se ve Smiřicích narodil František, r. 1836 Alois (trochu záhadně v Českých Budějovicích – možná tam byl tou dobou její manžel služebně?). Další osudy lékaře Josefa neznáme, můžeme jen předpokládat, že v době bitev u Melegnana a Solferina v r. 1859 už asi nebyl v činné službě, a podle záznamu o narození vnuka Aloise v Předměřicích už určitě nežil v r. 1877. Zato jeho vdova Františka se dožila vysokého věku – bylo jí něco přes 100 let, když v r. 1902 zemřela. Dlouhověkost snad měli Vackovi v genech, jak ještě uvidíme i dál: otec Františky byl Daniel Vacek, a ve smiřické matrice zemřelých jsou zaznamenáni dva tohoto jména: jeden zemřel r. 1828 ve věku údajných 97 let (pravděpodobně dědeček Františky – zdědila po něm čp. 69), další zemřel r. 1842 ve věku „pouhých“ 79 let (její otec).

Starší ze synů Josefa a Františky, František (*1829), studoval v Praze a stal se drážním inženýrem. Ve Smiřicích mu pak patřil dům čp. 96. Zůstal svobodný a zemřel bez potomků r. 1919, ve věku téměř 90 let v čp. 97, kde bydlel se svou ještě starší sestrou Josefou Vackovou (i ona zůstala svobodná a zemřela v r. 1920, opět ve vysokém věku téměř 95 let!).

Mladší syn Josefa a Františky byl Alois, nar. 1836 v Českých Budějovicích. I on působil u dráhy, jako přednosta stanice v Předměřicích. Ve Smiřicích mu patřil dům čp. 92, kde žil po odchodu do výslužby až do r. 1926 (on se na rozdíl od bratra těch 90 let opravdu dožil). Měl tři syny: r. 1870 Františka (za svobodna – uznal ho sice za vlastního, ale až potom, když Františkova matka r. 1873 zemřela). Další dva s Josefou, roz. Šrámkovou z Piletic, kterou si vzal r. 1876: Aloise (*1877) a Roberta (*1883). Prvního syna Františka čekal ale neblahý osud: ve 21 letech nešťastnou náhodou utonul, jak o tom informoval i článek v Národních listech z 5. 9. 1891.

Druhý syn Aloise a Josefy, také Alois (*1877), se nejdřív pokoušel o úřednickou dráhu v Praze. I on měl už za svobodna syna (Karel *1902), ale s jeho matkou Marií Rambouskovou se po několika letech (1906) přece jen oženil. Od r. 1938 byl poštovním úředníkem ve Smiřicích, v r. 1945 on a brzy po něm i jeho manželka Marie zemřeli. To už nežil ani jejich syn Karel (zemřel r. 1927 na komplikace při dnes banálním zánětu středního ucha). Vdova po něm, Anna Čerovská roz. Vinšová z Tmáně u Berouna, se ale v r. 1945 přestěhovala do Smiřic a žila tam až do r. 1971. Syna bohužel neměli, takže – jak bude i z dalšího patrné – Aloisovou smrtí v r. 1945 tato větev Čerovských po meči končí...

Třetí syn Aloise a Josefy se jmenoval Robert (*1883). Vystudoval stavební inženýrství a založil ve Smiřicích stavební firmu. V r. 1913 se v Praze u sv. Ludmily oženil s Johanou Huškovou z Holohlav, už v r. 1914 mu ale krátce po narození syna Roberta žena i synek zemřeli. Až v r. 1920 se Robert oženil podruhé s Annou Syrovátkovou z Čáslav, manželství ale také zůstalo bez mužského potomka.

Zato stavební firma prosperovala a její stopy by se daly najít ještě dnes na řadě staveb ve Smiřicích i okolí. Ve své době patřil Ing. Robert Čerovský nepochybně k významným smiřickým občanům (patřily mu tu i dva domy, čp. 96 a 97). Jednou z nejvýznamnějších smiřických staveb, na jejichž realizaci se jeho firma podílela, byl asi tzv. Masarykův dům sociální péče (na rohu Legionářské, dnes Brigádnické, a Školské, dnešní Jiráskovy ulice). O stavbě bylo rozhodnuto v březnu 1930 a již 1. září 1931 byl zahájen provoz mateřské školy a poradny Ochrany matek a dětí. V září 1931, tedy krátce po dokončení této stavby, ale nečekaně Ing. Čerovský zemřel – to už připravoval další, ještě větší stavbu: školu v Dubenci, kterou po výběrovém řízení zadalo jeho firmě Ministerstvo veřejných prací.

Další osud domu sociální péče ve Smiřicích: v r. 1933 tu byla umístěna jedna třída obecné školy a nakonec škola zabrala budovu celou (říkalo se jí pak „malá školní budova“). Fotografie je z r. 1941. V r. 1989 byla budova zbourána a byla postavena nová – dnes je tu školní jídelna (více si lze přečíst na <http://www.smirice.eu/smirice/malaskola.htm>).

Stavební firma „Ing. Robert Čerovský“ sice stavbu školy v Dubenci musela tehdy postoupit jinému dodavateli, ale přesto pak ještě dlouho po smrti svého zakladatele existovala, a vdova po něm, Anna Čerovská, ji dokázala udržet docela úspěšně celých 15 let. Po volbách v r. 1946 už se ale blížil konec: nejdřív pokuta za údajné machinace majitelky s řepkou a pohružka exekučního vymáhání. Pak hospodářská kontrola objevila nepřihlášené slepice. Akční výbor Národní fronty v červnu 1948 rozhodl, aby byl podán návrh na konfiskaci živnosti. A vyhláškou ministra techniky z října 1948 o znárodnění stavebních podniků byla spolu s jinými podniky – a zpětně ke dni 1. ledna 1948 – znárodněna i firma Ing. Robert Čerovský, podnikatelství staveb, se sídlem ve Smiřicích. Dvě Anny Čerovské pak pravděpodobně ještě po r. 1948 žily nějakou dobu v jedné ulici a skoro vedle sebe, jako nájemnice v původně svých domech čp. 92 (vdova po Karlovi, zemřela r. 1971) a čp. 97 (vdova po Robertovi, zemřela asi v r. 1961).

Radim Čerovský, Praha

Lihovar Malburg – vznik a vývoj firmy – 2. část

V březnu 1930 umírá v hradecké nemocnici Oswald Malburg na následky autonehody u Lochenic, dodnes tam u křižovatky stojí pomníček. Automobilem jela celá rodina, řidič pan Junek ani nikdo z ostatních pasažérů vážná zranění neutrpěl. Firma „Ed. Ad. Malburg & syn“ v té době disponuje jménem v bilanční hodnotě 2.055.374 Kč. Firma se sídlím ve Smiřicích je firmou jednotlivců, založenou na základě společenské smlouvy roku z 1906. Zesnulý JUDr. Oswald Malburg byl protokolován jako majitel firmy, kdežto dědičné podíly ostatních spoluvlastníků byly zaknihovány jako tiché společenské vklady. Podíl ze zisku činil 20 % pro každého a pro Oswalda dále premie 20 % za jeho činnost obchodvedoucího.

Oswald Malburg s rodinou (kolem roku 1930)

Univerzálními dědici po Oswaldovi jsou jeho děti syn Rudolf Fridrich, zvaný Friedl, a dcera Irmgard. Po dohodě sourozenců bude disponovat společným podílem, tedy jednou čtvrtinou, Rudolf. Vykonavatelem poslední vůle je bratr zemřelého Georg, který se také ujímá řízení firmy, vlastní rovněž čtvrtinový podíl. Dalšími podílníky jsou sestry Oswalda Markéta a Marie, každá rovněž jednou čtvrtinou. Firma s hlavním závodem ve Smiřicích měla vedlejší závody v Jilemnicích, Hradci Králové, Praze – Karlíně a v Mnichově Hradišti. Po ukončení pozůstalostního řízení a dohodě vlastníků je zapsán v roce 1934 jako majitel Rudolf Malburg (*1910), velkopřemýslník ve Smiřicích. Rozhodující dokumenty však bude vždy spolupodepisovat jeho strýc Georg či pověřený prokurista, o schopnosti Rudolfa vést samostatně firmu měli vlastníci tedy vážné pochyby.

Stále ještě rodinná firma se mění na akciovou společnost, k 1. 1. 1935 vkládají vlastníci veškerá svá aktiva do „Ed. Ad. Malburg & syn a. s.“ Dle stanov je účelem a. s. provozování lihovaru a rafinérie lihu, výroba a rafinérie drasla, výroba lihobenzinové směsi, octa, hořčice a octanu, redukční černě, lihovin, likérů a likérových esencí, přírodních šťáv a umělých ovocných šťáv, rozsah výroby byl tedy značný. Ve správní i dozorčí radě jsou mimo Georga Malburga bankéři a advokáti, je to tedy již příprava na navýšení kapitálu, komplikované testamentem Albrechta, který ustanovil firmu jako rodinnou.

V roce 1936 dochází k založení „Smiřického lihového syndikátu“, účelem je zajistit podíl členů akčního syndikátu na vedení a správě a. s. Ed. Ad. Malburg & syn (dále M.a.S.) po navýšení kapitálu. Syndikát je monopolní sdružení, kde jednotlivé podniky mají výrobní samostatnost, obchodní politika je společně řízena z centra. Akční syndikát pro lihový průmysl v Moravské Třebové navyšuje kapitál M.a.S. o částku 2.400.000 Kč. Akční syndikát pak drží 6 120 akcií a majitelé M.a.S. 5 880 akcií po 400 Kč. Syndikátní smlouva je uzavřena na 15 let a je nevypověditelná. Firma Ed. Ad. Malburg & syn a. s. nadále provozuje samostatně svou činnost v rámci syndikátu, ještě za války je ředitelem

Rudolf Malburg. Smlouva umožňuje majitelům a. s. využít navýšení kapitálu k vyvedení svých podílů v M.a.S. úhrnem 5 mil. Kč, z toho do zahraničí 3.750.000 Kč, 1 mil. ihned, zbytek do roka. Tři spoluvlastníci žijí dlouhodobě v zahraničí, Irmgarda kupuje v roce 1937 dům v Praze – Podolí. Za války byl členem dozorčí rady syndikátu také Němec Alois Lenfeld, vrchní účetní lihovaru, člen správní komise města, který se prohlašoval zástupcem Hitlera ve Smiřicích, tučnou odměnu mu stanovilo samo ministerstvo průmyslu. Pro Němce byl lihovar strategickým podnikem, kdo zde byl zaměstnán, vyhnul se nasazení na práci do říše.

V roce 1945 byl konfiskován majetek Němců a kolaborantů, prosperující fabrika neunikla pozornosti komunistů, továrna i vila čp. 205 byly zabráný, Malburgovi vyhnáni nejdříve na statek Zderaz, pak odešli za strýcem Georgem do Rakouska. Tedy vdova baronka Ilona (*1876), syn Rudolf (*1910) a dcera Irmgard (*1906). S kolaborací to nemohlo být tak horké, vzhledem k jejich židovskému původu byli rádi, že válku přežili. Kdyby Němci nebyli včas vyhnáni, nejspíše by jim fašisté fabriku stejně sebrali a skončili by ještě hůře. V případě, že by se vyhnuli konfiskaci, čekalo by podnik komunistické znárodnění, včetně dobročinných nadací, tedy nic dobrého je stejně nečekalo. V rakouském Stanzu dožili z milosti jejich strýce Georga a v jeho panském domě tam také bez potomků zamřeli. Friedl roku 1951, vdova baronka Ilona 1980 a jako poslední Irmgarda v roce 1982. Panství Stanz i panský dům jsou dnes v dosti neutěšeném stavu, právnoučata Georga mají svá zaměstnání a panství po částech rozprodávají.

V roce 1952 se 1. ředitelem zestátněného smiřického lihovaru stal Jaroslav Ledr, podnik byl začleněn pod Vč. konzervárny a lihovary HK, později Pardubice, Nové Město nad Metují, závod 03 Smiřice, a význam podniku postupně upadá. Kvalitní voda z hlubokých vrtů (cca 200 metrů) slouží k výrobě nealko nápojů, sodovkárna dodává kvalitní kojeneckou vodu. Vyrábí se zde rovněž kvasný ocet a od roku 1982 pak jablečný pektin. Ředitel Václav Rejchman odchází do důchodu a nový ředitel Zdeněk Honzů byl ve funkci do roku 1989. V prosinci 1989 je ve funkci ředitele potvrzen Ing. Pavel Ptáčník a vede podnik do září 1996, kdy ze zdravotních důvodů z funkce odstoupí, a na jeho místo nastupuje současná ředitelka Ing. Blanka Valušová.

V období privatizace se novému vedení podařilo zabránit rozkradení pozemků a budov závodu, přes odpor ministerstva zemědělství se podařilo prosadit prodej závodu druhému největšímu výrobcí pektinu na světě dánské firmě Danisco. V roce 1994 je zapsána jako vlastníci firma Danisco Czech Republic, a. s. se sídlem vlastníka v Holandsku, později v Dánsku, investuje do rozšíření výroby. Současným majitelem firmy a jediným akcionářem Danisco Czech Republic, a. s. je od roku 2013 společnost DuPont International C.C.A. se sídlem v Lucembursku, mohutně investuje do rozšíření výroby citrusového pektinu.

Ing. Milan Plšek

Rozdíl je v odhodlání

Hledáme nové kolegy
Tel.: 974 522 263
krph.nabor@pcr.cz

KADEŘNICTVÍ

DÁMSKÉ, PÁNSKÉ, DĚTSKÉ

Černožice

Iveta Hubková

pracovní doba:

Pondělí - Pátek 8:00 - 11:00 13:00 - 18:00

objednání ihned bez čekání

tel.: 775 990 660

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, www.mestosmirice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 16060

Redakční rada: Jan Novotný, Ilona Hušáková, Leona Rousková

Příspěvky zasílejte na adresu: Městská knihovna Smiřice, Zámek 1, e-mail: knihovna@mestosmirice.cz

Grafická úprava: Ing. Vladimír Prachař, grafické studio Náchod. Tisk: Intergraf s.r.o., Myslbekova 273, 547 01 Náchod

Vychází 2x ročně (v červnu a v prosinci). Cena 1 výtisku 20 Kč. Náklad tohoto čísla 350 ks.

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu.

Prodej: Tabák Palackého ul. a Tabák Zemanova ul. Smiřice, podatelna MěÚ Smiřice, Městské informační centrum Smiřice.

Uzávěrka příspěvků pro číslo Zpravodaje 1/2018 – 21. 5. 2018.

Redakční rada se neztotožňuje s obsahem uveřejněných článků. Tiskové chyby vyhrazeny.

Proč se kope na hlavní ulici? V příštím roce je zde v plánu oprava vozovky. Původní vodovodní potrubí slouží téměř 60 roků. Výkop pro potrubí byl prováděn ručně a zdarma občany v rámci tzv. Akce Z. Na obrázku je zachycen předseda a tajemník národního výboru. Nově kladené potrubí má být odolnější proti prasknutí. Ve velké míře se provádí výměna pomocí mechanizace protlakem.

